

d l a t e g o

Biuletyn Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach
Organizacji Pożytku Publicznego KRS 0000068764 ISSN 2081-6367
Nr 10 (382) 22 października 2023

**Wierzę
w Kościół
Chrystusowy**
Program duszpasterski
Kościoła w Polsce
na rok 2022/2023

**Program duszpasterski dla Kościoła w Polsce
na rok 2022/2023**

Wierzę w Kościół Chrystusowy

45. rocznica wyboru Jana Pawła II – 16 X 1978 r.

Św. Mateusz 22, 15-21 Sprawa podatku [s. 2](#)

Dni Kultury Chrześcijańskiej [s. 6](#)

Jan Mikos, Jan Świtkowski: **Pielgrzymka KIK do Kalisza, Lichenia i Grąblina [s. 7-10](#)**

Teresa Plewa, Elżbieta Grunert: **Beatyfikacja Rodziny Ulmów w Markowej [s. 11-13](#)**

Stanisław Waluś: **Prasa o beatyfikacji rodziny Ulmów [s. 13-21](#)**

Marian Szpak: **Dzień Papieski w bielskiej katedrze [s. 21-22](#)**

Ks. Stanisław Puchała: **41. Pielgrzymka Ludzi Pracy na Jasną Górę [s. 23-24](#)**

Wojciech Pillich: **Metodologia Synodu, czyli nie mówimy wprost? [s. 26-28](#)**

Jadwiga Chmielowska: **Cz. XIX. Umrzem lub zwyciężym! III powstanie rozpoczęte! [s. 28](#)**

Antoni Winiarski: **Przymusowa relokacja sprzeczna z prawem międzynarodowym [s. 29](#)**

Antoni Winiarski: **Klimatyczne manipulacje [s. 29](#)**

Oświadczenie w sprawie ataków na obrońców granicy [s. 32](#)

Piotr Lutyk: **Zrównoważone leśnictwo 6 [s. 33-34](#)**

Małgorzata Todd: **Zamiast liści; Handel ludźmi [s. 35](#)**

Małgorzata Piechoczek: **Można przekazać dar dla KIK w Katowicach [s. 38](#)**

Antoni Winiarski: **Markowa (Polska) i Yad Vashem (Izrael) [s. 39-40](#)**

Po lewej: Beatyfikowana rodzina Ulmów z Markowej. Muzeum Polaków Ratujących Żydów podczas II wojny światowej im. Rodziny Ulmów, Markowa, Polska.

Po prawej: Ułamane słupy. Pomnik żydowskich dzieci zamordowanych w Niemczech podczas rządów partii nazistowskiej. Instytut Yad Vashem, Jerozolima, Izrael.

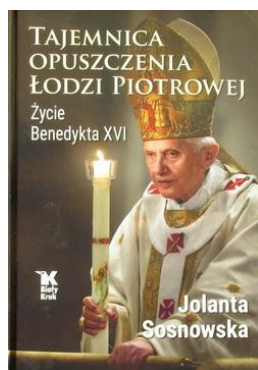
Wersje kolorowe biuletynu „Dlatego” można pobrać: <http://www.kik.katowice.opoka.org.pl/>

Św. Mateusz, 22, 15-21 Sprawa podatku

Wówczas faryzeusze odeszli i naradzali się, jak przyłapać Go na słowie. Posłali do Niego swoich uczniów razem ze zwolennikami Heroda z zapytaniem: „Nauczycielu, wiemy, że jesteś prawdomówny i zgodnie z prawdą nauczasz drogi Bożej. Nie dbasz o niczyje względy i nie zważasz na ludzką opinię. Powiedz nam, co o tym sądzisz: Czy należy płacić podatek cesarzowi, czy też nie? Jezus poznał ich przewrotność i odpowiedział: „Obłudnicy! Dlaczego mnie wystawiacie na próbę? Pokażcie mi monetę, którą się płaci podatek!“. A oni podali Mu denara. Wtedy zapytał: „Czyja jest to podobizna i napis?“. Odpowiedzieli: „Cesarza“. Wówczas rzekł: „Oddajcie więc cesarzowi to, co jest cesarskie, a Bogu to, co boskie“.

*Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu
Najnowszy przekład z języków oryginalnych
z komentarzem, Edycja Świętego Pawła,
Częstochowa 2009, s. 2189*

Ojciec Święty Benedykt XVI odszedł do domu Ojca (cz. IX)

Jolanta Sosnowska
Tajemnica opuszczenia
Łodzi Piotrowej
Życie Benedykta XVI
Biały Kruk, Kraków 2023

Rozdział 2: Bawarskie korzenie

16 kwietnia 1927 r. wypadała akurat Wielka Sobota. Tego dnia, jeszcze przed wschodem słońca, w małej wiosce Marktl nad szeroko rozlewającą się w tym miejscu rzeką Inn, na terenie starego biskupstwa Passau w Górnej Bawarii, przyszedł na świat przyszły papież Benedykt XVI. Była dokładnie godzina 4.15. (...)

Rodzina Ratzingerów była tradycyjnie po bawarsku bardzo religijna. Rodzice bardzo pobożni, choć o różnych temperamentach. Trójka dzieci – Maria, Georg i Joseph – nauczyła się rozmawiać z Panem Bogiem od ojca, który w każdą niedzielę już o 6 rano szedł na pierwszą Mszę św., później o 9 na Mszę św. główną, a po południu ponownie do kościoła na modlitwę. (...) s. 23-27

Dalsza prezentacja książki w kolejnych numerach „Dłatego”, Stanisław Waluś

Ojciec Święty Franciszek do Polaków

Papież: Ulmowie odpowiedzieli ewangeliczną miłością na nienawiść

Papież Franciszek zachęcił do naśladowania rodziny Ulmów, którzy w czasie II wojny światowej odpowiedzieli ewangeliczną miłością na nienawiść i przemoc. Nawiązał w ten sposób do postawy beatyfikowanej dziś w Markowej polskiej rodziny, która zginęła za ratowanie ludności żydowskiej.

Podczas niedzielnego rozważania na Anioł Pański Ojciec Święty zwrócił uwagę na heroiczną postawę Józefa i Wiktorii Ulmów w czasie, gdy trwała wojna. Ta polska rodzina stanowiła promyk światła w mrokach wojny.

Ks. Paweł Rytel-Andrianik

Słowa Ojca Świętego

Dziś w Markowej w Polsce beatyfikowano męczenników Józefa i Wiktorię Ulmów wraz z ich siedmiorgiem małych dzieci. Cała rodzina została zgładzona przez nazistów 24 marca 1944 roku za udzielenie schronienia kilkorgu Żydom, którzy byli prześladowani. Nienawiści i przemocy, które charakteryzowały tamten czas, przeciwstawili miłość ewangeliczną. Ta polska rodzina, która stanowiła promyk światła w mrokach II wojny światowej niech będzie dla nas wszystkich wzorem do naśladowania w dążeniu do dobra, w służbie potrzebującym. Brawa dla tej rodziny! Za ich przykładem poczuć się wezwani do przeciwstawienia sile oręża – moc miłosierdzia, retoryce przemocy – wytrwałość w modlitwie. Uczynmy to nade wszystko dla bardzo wielu krajów, które cierpią z powodu wojny. Myślę tutaj szczególnie, byśmy zintensyfikowali modlitwę za umęczoną Ukrainę – są tutaj flagi Ukrainy, która tak bardzo cierpi.

Biuletyn Radia Watykańskiego, 10 IX 2023

Audienca ogólna – środa 27 IX 2023 r.

Serdecznie witam pielgrzymów polskich. W minioną niedzielę obchodzony był Światowy Dzień Migranta i Uchodźcy pod hasłem: „Wolni, aby wybrać – migrować, czy pozostać”. Pamiętajcie nadal o waszych braciach i siostrach z Ukrainy, zmuszonych do opuszczenia swojej ojczyzny ogarniętej wojną, szukających pomocy, schronienia i życzliwości w waszym kraju. Okazujcie im ewangeliczną gościnność. Niech Bóg wam błogosławi.

Biuletyn Radia Watykańskiego, 27 IX 2023

Audienca ogólna – środa 11 X 2023 r.

Pozdrawiam serdecznie Polaków. W tym miesiącu wielu z was modli się na różańcu, prosząc o pomoc Matkę Bożą. Niech Jej wstawiennictwo wyprosi Boże miłosierdzie dla waszej Ojczyzny. W swoich modlitwach pamiętajcie także o wszystkich uczestnikach trwającego Synodu Biskupów, by umieli usłyszeć to, co Duch Święty chce powiedzieć Kościołowi. Z serca wam błogosławię.

Biuletyn Radia Watykańskiego, 11 X 2023

Święty Jan Paweł II Wielki

Czesław Ryszka

Święty XXI wieku. Jan Paweł II

Wydawnictwo SALWATOR, Kraków 2011

Do ojczyzny

[Piąta pielgrzymka 14 VIII 1991 – 16 VIII 1991: Kraków, Wadowice, Częstochowa, Kraków.]

Po raz piąty przybył Jan Paweł II do ojczyzny jeszcze tego samego roku, uczestnicząc 14-15 sierpnia w Światowym Dniu Młodzieży. (...)

s. 141

Wybrał Stanisław Waluś

Słowa św. Jana Pawła II do Polaków na stronie internetowej KIK w Katowicach

Co tydzień na stronie internetowej katowickiego KIK zamieszczane są krótkie fragmenty homilii św. Jana Pawła II. Zaczęliśmy od homilii, które wygłosił w 1991 r. podczas IV pielgrzymki do Polski, a dotyczyły one przykazań Dekalogu, który jest najlepszą drogą do uzyskania pełnej wolności. Od grudnia 2022 r. są zamieszczane fragmenty homilii z pierwszej pielgrzymki do Ojczyzny – w 1979 r. Na każdy tydzień wybrałem jedno – dwa zdania.

Stanisław Waluś

45. rocznica wyboru Jana Pawła II – 16 X 1978 r.

Czternaście encyklik Jana Pawła II

Byłoby niedorzecznością sądzić, że na kilku stronach można omówić czternaście encyklik naszego Ojca Świętego. (...)

To powiedziawszy możemy podzielić encykliki na kilka grup, według ich tematyki. I tak, najpierw trzeba przypomnieć tryptyk trynitarny z lat 1979-1986. Obejmuje on encykliki *Redemptor hominis*, *Dives in misericordia* i *Dominum et vivificantem*. Dekada 1981-1991 to przede

wszystkim trzy encykliki społeczne: *Laborem exercens*, *Sollicitudo rei socialis*, *Centesimus annus*. Następnie encykliki poświęcone tematyce eklezjologicznej: *Slavorum apostoli* (1885 r.), *Redemptoris missio* (1990 r.), *Ut unum sint* (1995 r.). Do eklezjologicznych możemy włączyć również ostatnią – jak dotychczas – Encyklikę *Ecclesia de eucharystia*, a także w pewnym sensie, maryjną Encyklikę *Redemptoris Mater* (1987 r.). (...)

Przejdźmy wreszcie do trzech wielkich encyklik, które rozwijają problematykę antropologiczną w różnych aspektach. *Veritatis splendor* zajmuje się nie tylko kryzysem teologii moralnej w Kościele, lecz włącza się w światową debatę nad etosem, który stał się sprawą życia i śmierci ludzkości. (...) Są to sprawy zasadnicze, również jeśli chodzi o Encyklikę *Evangelium Vitae*. Została ona napisana na gorącą prośbę biskupów całego świata, ale jest też wyrazem gorliwego zabiegania Papieża o uznanie absolutnej godności życia ludzkiego. (...) Przejdźmy wreszcie do wielkiej encykliki o wierze i filozofii *Fides et ratio*. Problematyka prawdy, która obecna jest w całym nauczaniu Ojca Świętego, została tu ukazana w pełni dramatyzmu. (...)

Kard. Joseph Ratzinger, Non Possumus. Imperatyw, nr 8 (26), wrzesień-październik 2023, s. 38-42

ŚW. JAN PAWEŁ II PROGRAM DLA POLSKI

*Nasz Dziennik, nr 239 (7807), 14-15 X 2023,
s. 11-14 (M1-M4)*

Obrońca naszej cywilizacji

Na naszych oczach dokonują się ważne przemiany cywilizacyjne. (...) Bez moralnego punktu odniesienia, jaki został wskazany w encyklice „*Veritatis splendor*”, nie ma dla nas, jako upodmiotowionych osób, przyszłości i nadziei. Bez nauki streszczonej w adhortacji apostolskiej „*Familiaris consortio*” o rodzinie jako najważniejszym kamieniu węgielnym każdej społeczności i narodu nie zbudujemy bezpiecznego domu dla przyszłych pokoleń. (...) Święty Jan Paweł II jest prawdziwym autorytetem, który nadal ma uznanie w polskim Narodzie. (...)

Krzysztof Gajkowski, s. 11 (M1)

Celowo uderzają w pasterza

Z Sebastianem Karczewskim, redaktorem naczelnym czasopisma „*Non Possumus. Imperatyw*”, rozmawia Sławomir Jagodziński, s. 12-13 (M2-M3)

Na fundamencie Dekalogu

Jarosław Szarek, s. 14 (M4)

Święty Papież

Rozmowa z o. dr. hab. Szczepanem
Praškiewiczem OCD, delatorem watykańskiej
Dykasterii Spraw Kanonizacyjnych
*Małgorzata Bochenek, Nasz Dziennik,
nr 240 (7808), 16 X 2023, s. 10*

Wybór, który zmienił świat

Włoska Polonia, rzymscy duchowni i wierni z całego świata celebrują dziś pamięć o św. Janie Pawle II. Dokładnie 45 lat temu ogłoszono wyniki trzydniowego konklawe, w którym na biskupa Rzymu wybrano Polaka. W uroczystościach w Stolicy Piotrowej będą uczestniczyli prezydent RP Andrzej Duda oraz przedstawiciele Episkopatu Polski. (...)

*Joanna Kowalkowska, Gazeta Polska
Codziennie, nr 200 (3539), 16 X 2023, s. 8*

Przewodniczący Episkopatu: Jan Paweł II darem Boga dla Polski, Europy, świata i Kościoła

Msza święta przy Konfesji św. Piotra była główną celebracją w 45. rocznicę wyboru św. Jana Pawła II na stolicę Piotrową. Przewodniczył jej abp Stanisław Gądecki, Przewodniczący Episkopatu Polski, a homilię wygłosił kard. Grzegorz Ryś, metropolita łódzki. Na Eucharystii był obecny Prezydent RP Andrzej Duda z Małżonką oraz Ojcowie i Matki uczestniczący w Synodzie jak również korpus dyplomatyczny.

Na początku Mszy świętej abp Gądecki zaznaczył, że chociaż Polska w swojej tysiącletniej historii miała wielu charyzmatycznych pasterzy Kościoła, znamienitych myślicieli, wybitnych uczonych, natchnionych poetów, zasłużonych twórców kultury i sztuki, narodowych bohaterów, genialnych wodzów, polityków i mężów stanu, „to jednocześnie należy też przyznać, że w całych naszych dziejach nie mieliśmy nikogo, kto by podobnie jak święty Papież Jan Paweł II łączył w sobie tak wiele różnych przymiotów serca, umysłu, woli” – podkreślił Przewodniczący Episkopatu. (...)

W homilii kard. Ryś zwrócił uwagę szczególnie na dwa dokumenty św. Jana Pawła II: „Dives in misericordia” oraz adhortację „Reconciliatio et poenitentia”. Oba dokumenty mówią o miłosierdziu i pojednaniu, tak jak było życie Papieża Polaka, który przebaczył swemu niedoszłemu zabójcy, i który prosił o przebaczenie za wszystkie grzechy popełnione przez chrześcijan w ciągu dwóch tysięcy lat. (...)

W Eucharystii wzięło udział ok. tysiąc wiernych oraz ok. 150 księży i biskupów, w tym kard. Mario Grech, sekretarz generalny Synodu o synodalności, kard. Konrad Krajewski, jałmużnik papieski, abp Gintaras Grušas, przewodniczący CCEE, kard. Gerhard Ludwig Müller, były prefekt Dykasterii Nauki Wiary

Ks. Paweł Rytel-Andrianik – Watykan

Biuletyn Radia Watykańskiego 16 X 2023

Abp Jędraszewski: Wybór Papieża Polaka to był szok i entuzjizm

45 lat temu został wybrany pierwszy od 455 lat Papież nie wywodzący się z Włoch. I to zza żelaznej kurtyny. Było to prawdziwym szokiem dla ówczesnego świata. Na Placu św. Piotra ten wybór spotkał się z entuzjazmem. Sam byłem świadkiem i uczestnikiem tego wydarzenia tutaj w Rzymie – powiedział dziś rano abp Marek Jędraszewski, metropolita krakowski w homilii podczas Mszy Świętej przy grobie św. Jana Pawła II.

Abp Jędraszewski podkreślił, że 45 lat temu zaczął się trzeci co do długości pontyfikat w dziejach Kościoła, trwający prawie dwadzieścia siedem lat. Zaznaczył, że dalej bardzo aktualne są słowa z homilii rozpoczynającej pontyfikat: „Nie bójcie się, otwórzcie, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi. Dla Jego zbawczej władzy otwórzcie granice państw, systemów ekonomicznych i politycznych, szerokie dziedziny kultury, cywilizacji, rozwoju”. (...)

Abp Jędraszewski wskazał, że szukano śladów wspomnień i czegoś, co mogłoby być jakąś zapowiedzią, że kiedyś nastanie taka chwila, że papieżem zostanie ktoś z Europy Wschodniej. Nawiązał do wiersza Juliusza Słowackiego, w którym pisze „Pośród niesnasek Pan Bóg uderza w ogromny dzwon, dla słowiańskiego oto papieża stworzył tron”. (...)

Abp Jędraszewski zwrócił uwagę na to, że przez cały pontyfikat św. Jana Pawła II przywiązywał wielką wagę do tego, by Kościół oddychał dwoma płucami, wschodu i zachodu.

Ks. Paweł Rytel-Andrianik – Watykan

Biuletyn Radia Watykańskiego 16 X 2023

Kard. Dziwisz: słowa św. Jana Pawła II brzmiały dziś z nową, potężną siłą

To pogrzipająca i bardzo wzruszająca świadomość, jak wiele jest osób, które mimo prób zagłuszania jego głosu, wciąż pragną go słuchać. Sądzę, że dziś jego wołanie „Nie lękajcie się otworzyć drzwi Chrystusowi”, zabrzmiałoby z nową, potężną siłą – podkreśla w rozmowie z Radiem Watykańskim i serwisem Vatican

News wieloletni sekretarz św. Jan Pawła II, kard. Stanisław Dziwisz w 45. rocznicę wyboru kard. Karola Wojtyły na Papieża. Zaznacza również, że to papież Polak rozpoczął trudny proces oczyszczania Kościoła z przestępstw, których ofiarami są dzieci. Kard. Dziwisz ocenia, że nauczanie i styl życia Jana Pawła II mogą inspirować młodych ludzi, ale opowieść o nim powinna być przekazywana językiem zrozumiałym dla współczesnej młodzieży. (...)

Kard. Dziwisz pytany o to, co papież z Polski powiedziałby współczesnemu światu, odpowiedział, że kryzysy, z jakimi się dzisiaj zmagamy, kwestionowanie wartości, które wydawały się dotąd święte i nienaruszalne, pogłębiające się podziały i niezgoda społeczna – to wszystko napełniałoby jego serce bólem. „Ojciec Święty widział i doświadczał wiele zła, oglądał konsekwencje wojen i totalitaryzmów, współcierpiał z najsłabszymi, był obrońcą i głosem tych, którym ten głos odbierano i w czasach zamętu zawsze starał się nieść ludziom nadzieję. Był świadkiem miłości Chrystusa i mocy Ewangelii, niezmiennej mimo zmienności świata, i sądzę, że dziś jego wołanie «Nie lękajcie się otworzyć drzwi Chrystusowi» zabrzmiałoby z nową, potężną siłą” – dodał.

Sekretarz Jana Pawła II ocenił, że im więcej czasu mija, tym „silniejszym blaskiem bije ponadczasowa mądrość jego dziedzictwa i tym wyraźniej widać, jak wiele inspiracji z niego płynie”. (...) Wciąż miliony gromadzą się na Światowych Dniach Młodzieży, zadając kłam tezie o zmierzchu Kościoła i obojętności młodzieży na sprawy wiary. Młodzi ludzie mogą odnaleźć drogowskazy życia w nauczaniu Jana Pawła II, ale także inspirować się jego życiem, zwłaszcza młodzieńczymi latami, które były wypełnione pasjami charakterystycznymi dla młodości, radością życia, wielorakimi zainteresowaniami, pragnieniem rozwoju intelektualnego i duchowego, umiejętnością cieszenia się przyjaźniami, pięknem przyrody, sportem, poezją” – przypomniał. (...)

Wracając do 16 października 1978 r., kard. Dziwisz wspomina, że niedługo po wyborze Jan Paweł II chciał się z nim zobaczyć. „Kiedy pojawił się biały dym, moje serce zadrżało, owładnięte potężnym przeczuciem. Gdy z balkonu bazyliki św. Piotra usłyszałem imię «Carolum», wiedziałem już wszystko”. (...)

Ks. Paweł Rytel-Andrianik, Paweł Rozwód – Watykan

*Biuletyn Radia Watykańskiego 16 X 2023
Opracował Stanisław Waluś*

Błogosławiony kard. Stefan Wyszyński Prymas Tysiąclecia

Potraktujmy prymasa na serio

Z prof. Pawłem Skibińskim, historykiem, znawcą biografii i pism bł. kard. Stefana Wyszyńskiego, rozmawia Barbara Stefańska
Jakie miejsce w życiu bł. prymasa Stefana Wyszyńskiego zajmuje miłość do ojczyzny?

W porządku miłości u bł. Stefana Wyszyńskiego na pierwszym miejscu jest Bóg i miłość do Niego, do Kościoła jako ciała mistycznego Chrystusa, a zaraz potem jest miłość do ojczyzny. Przy czym ta miłość nie polega przede wszystkim na emocjonalnej afirmacji polskości, lecz na gotowości do służby narodowi, czyli wspólnocie ludzi związanych ze sobą doświadczeniem duchowym i kulturowym. (...)

Wydaje się, że dobrze już znamy postać Prymasa Tysiąclecia. Czy można jeszcze czegoś nowego się o nim dowiedzieć?

Świętość niejedno ma imię, a prymas Wyszyński to nie typ błogosławionego prostaczka, ale typ człowieka pracy, myśli i bardzo pogłębianego ducha, a także lidera wspólnoty. Nie mieliśmy w historii zbyt wielu władców świętych, poza królową Jadwigą i Kazimierzem królewiczem. (...)

Idziemy, nr 22 (916), 28 V 2023, s. 18-19

Wybrał Stanisław Waluś

Błogosławiony ks. Jan Franciszek Macha

Ten ksiądz musiał zginąć

O znaczeniu materiałów z niemieckiego procesu przeciwko ks. Janowi Masze mówi prokurator
Ewa Koj.

Andrzej Grajewski: Skoro ks. Macha odpowiadał głównie za organizację pomocy charytatywnej, dlaczego skazano go na karę śmierci?

Ewa Koj: W 1941 r., w trakcie konferencji dla nauczycieli z Górnego Śląska, przedstawiciel kuratorium powiedział, że księża bałamucają naród, gdyż skupiają wokół siebie Polaków. Okupant zakładał, że ten wrogi element należy wyniszczyć, ponieważ przeszkadza w asymilacji Ślązaków z narodem niemieckim. Fakt, że Jan Macha był księdzem, spowodował, że dowody w akcie oskarżenia zostały tak sformułowane, aby zapadł wyrok śmierci. (...)

Gość Ekstra, Rok 2021, Śląski Męczennik, s. 24-25

Wybrał Stanisław Waluś

Dni Kultury Chrześcijańskiej Katowice, październik – listopad 2023 r.

XXXIX DNI KULTURY CHRZEŚCIJAŃSKIEJ Katowice 2023 rok

15 października 2023 roku (niedziela) – godzina 19.00
Prof. Julian Gembalski - koncert organowy z okazji 20. rocznicy poświęcenia organów w stylu północnoniemieckiego baroku w kościele Świętej Rodziny w Katowicach-Brynowie
Kościół pod wezwaniem Świętej Rodziny i Św. Maksymiliana w Katowicach, ulica Zofii Kosak-Szczuckiej 24.

18 października 2023 roku (środa) – godzina 18.45
Dr Antoni Winiarski – *Jezu ufam Tobie – kult miłosierdzia Bożego w świecie.* Wykład multimedialny
Dom katechetyczny parafii św. Anny w Katowicach-Janowie
Katowice-Janów, plac Wyzwolenia 21

19 października 2023 roku (czwartek) – godzina 17.00
Dr Jacek Kurek – *Alchemia światła i ciemności. Kilka słów o wyobraźni i duchowości na przemysłowym Śląsku – wykład multimedialny*
Muzeum Historii Katowic, Katowice ulica ks. Józefa Szafranka 9

24 października 2023 roku (wtorek) – godzina 13.00
Kwiaty dla Śląska – 150 rocznica urodzin Wojciecha Korfańskiego – spektakl słowno-muzyczny w wykonaniu pedagogów i uczniów Państwowej Szkoły Muzycznej I i II stopnia im. Mieczysława Karłowicza.
Sala Parnassos, Biblioteka Śląska, Katowice, plac Rady Europy 1

03 listopada (piątek) – godzina 11.00
Modlitwa międzyreligijna przy obelisku upamiętniającym zmarłych, spoczywających do dziś, Założycieli Katowic i innych zasłużonych dla miasta Obywateli.
Obelisk na terenie zlikwidowanego po drugiej wojnie światowej cmentarza ewangelickiego przy ulicy Damrota w Katowicach.

11 listopada 2023 roku (piątek) – godzina 8.30
Uroczysta Msza św. z okazji Święta Niepodległości
Po Mszy św. wspólne śpiewanie pieśni patriotycznych
Oprawa Mszy św. oraz prowadzenie śpiewu: pedagodzy Państwowej Szkoły Muzycznej I i II stopnia im. Mieczysława Karłowicza w Katowicach
Kościół pw. Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, Katowice Piotrowice, Osiedle Odrodzenia (ulica Radockiego)

Program

15 X 2023 roku (niedziela) – godzina 19.00
Prof. Julian Gembalski – koncert organowy z okazji 20. rocznicy poświęcenia organów w stylu północnoniemieckiego baroku w kościele Świętej Rodziny w Katowicach-Brynowie.
Kościół pod wezwaniem Świętej Rodziny i Św. Maksymiliana w Katowicach, ulica Zofii Kosak-Szczuckiej 24.

18 X 2023 roku (środa) – godzina 18.45
Dr Antoni Winiarski – *Jezu ufam Tobie – kult miłosierdzia Bożego w świecie.* Wykład multimedialny. Dom katechetyczny parafii św. Anny w Katowicach-Janowie, Katowice-Janów, plac Wyzwolenia 21.

19 X 2023 roku (czwartek) – godzina 17.00
Dr Jacek Kurek – *Alchemia światła i ciemności. Kilka słów o wyobraźni i duchowości na przemysłowym Śląsku – wykład multimedialny.*
Muzeum Historii Katowic, Katowice ulica ks. Józefa Szafranka 9.

24 X 2023 roku (wtorek) – godzina 13.00
Kwiaty dla Śląska – 150 rocznica urodzin Wojciecha Korfańskiego – spektakl słowno-muzyczny

w wykonaniu pedagogów i uczniów Państwowej Szkoły Muzycznej I i II stopnia im. Mieczysława Karłowicza. Sala Parnassos, Biblioteka Śląska, Katowice, plac Rady Europy 1.

03 XI 2023 roku (piątek) – godzina 11.00
Modlitwa międzyreligijna przy obelisku upamiętniającym zmarłych, spoczywających do dziś, Założycieli Katowic i innych zasłużonych dla miasta Obywateli. Obelisk na terenie zlikwidowanego po drugiej wojnie światowej cmentarza ewangelickiego przy ulicy Damrota w Katowicach.

11 listopada 2023 roku (piątek) – godzina 8.30
Uroczysta Msza św. z okazji Święta Niepodległości. Po Mszy św. wspólne śpiewanie pieśni patriotycznych. Oprawa Mszy św. oraz prowadzenie śpiewu: pedagodzy Państwowej Szkoły Muzycznej I i II stopnia im. Mieczysława Karłowicza w Katowicach.

Kościół pw. Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, Katowice Piotrowice, Osiedle Odrodzenia (ulica Radockiego).

Organizator: Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach przy współpracy:

Państwowej Szkoły Muzycznej I i II stopnia im. Mieczysława Karłowicza w Katowicach, parafii Niepokalanego Poczęcia NMP (mariackiej) w Katowicach, Muzeum Historii Katowic w Katowicach, Biblioteki Śląskiej w Katowicach, Akcji Katolickiej przy parafii pw. Św. Ap. Piotra i Pawła w Katowicach.

Zadanie współfinansowane z budżetu Miasta Katowice.

Październik miesiącem Różańca Świętego

„Różaniec Święty w kontekście Objawień Maryjnych w Lourdes i Fatimie” - konferencja ks. profesora Józefa Kozyry

Zapraszam do wysłuchania ciekawej konferencji, 16 min.

<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl/9-aktualnosci/66-konferencje-ksiedza-profesora-jozefa-kozyry>

Antoni Winiarski

Pielgrzymka Sekcji KIK na Dolnym Tysiącleciu w Katowicach do Kalisza Lichenia i Grąblina w dniach 16 – 18 czerwca 2023 r.

Pielgrzymkę zorganizowała Sekcja KIK. Uczestniczyli w niej członkowie, sympatycy KIK i parafianie w liczbie 47 osób. W drodze odmówiliśmy cały Różaniec wraz z rozważaniami biblijnymi na wzór fatimski. W bazylice mniejszej św. Józefa w Kaliszu uczestniczyliśmy we Mszy św. odprawionej przez kustosa bazyliki o godz. 12:00. Przed Mszą św. wyznaczony ksiądz oprowadził nas po sanktuarium, zapoznał z historią obrazu św. Rodziny i muzeum pamiątek niemieckiego obozu koncentracyjnego w Dachau. Cudowne wyzwolenie księży – więźniów z obozu w Dachau (29 kwietnia 1945 roku), utworzenie w Kaliszu Polskiego Studium Józefologicznego (24 września 1969 roku) oraz wizyta papieża Jana Pawła II w kaliskim sanktuarium (4 czerwca 1997 roku) rozślawiły sanktuarium na świat. Przy czym można śmiało powiedzieć, że to ostatnie wydarzenie najbardziej rozślawiło Świętego Józefa kaliskiego. W Kaliszu Jan Paweł II, jako Biskup Rzymu, zawierzył Świętemu Józefowi wszystkie polskie rodziny oraz sprawę ochrony życia nienarodzonych zarówno w Polsce jak i na świecie.

Wejście do Sanktuarium św. Józefa w Kaliszu. NARODOWE SANKTUARIUM ŚW. JÓZEFA. BAZYLIKA MNIEJSZA.

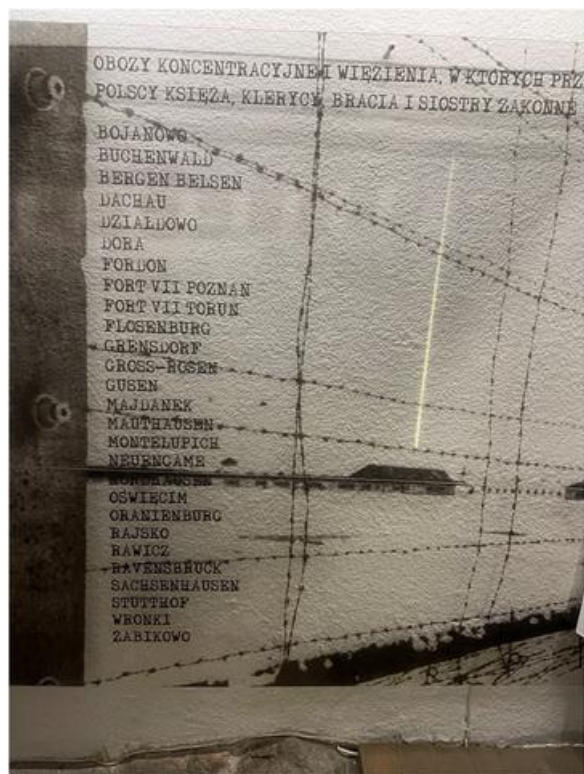

Kaplica św. Stanisława Papczyńskiego w podziemiach Bazyliki w Kaliszu.

Kaplica poświęcona męczeństwu kapłanów w czasie II wojny światowej (podziemia Bazyliki). DACHAU. GDY WE WRZEŚNIU 1939 ROKU NOC NIEWOLI ZALEGŁA NAD POLSKĄ I CAŁY NARÓD PRZECHODZIŁ GEHENNĄ CIERPIENIA, OSTRZE PRZEŚLADOWAŃ SKIEROWALI KACI HITLEROWSCY W PIERWSZYM RZĘDZIE PRZECIWKO DUCHOWIEŃSTWU POLSKIEMU. BISKUPI, KSIĘŻA, KLERYCY I BRACIA ZAKONNI BYLI WIĘZIENI, KATOWANI, ROZSTRZELIWANI I WYWOŻENI DO NAJCIEŻSZYCH OBOZÓW KONCENTRACYJNYCH. WSZYSTKICH KTÓRZY TE OBOZY PRZEŻYLI STOPNIOWO ZGROMADZONO W DACHAU. PODDAWANI W TYM OBOZIE NOWYM TORTUROM I ZBRODNICZYM DOŚWIADCZENIOM

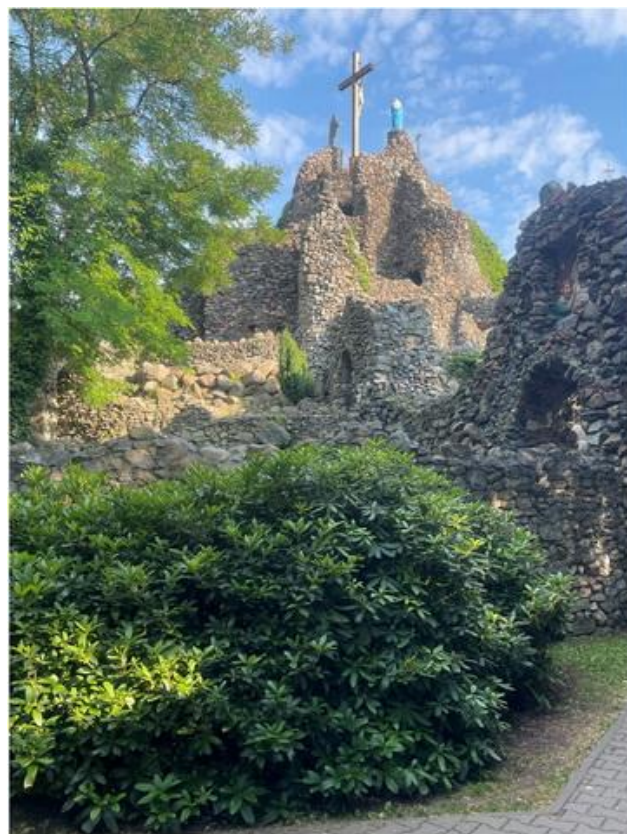
PSEUDO-MEDYCZNYM, PRZEZNACZANI NA ŚMIERĆ W KOMORACH GAZOWYCH – W WIĘKSZOŚCI ZGINĘLI. CI, KTÓRZY DOCZEKALI WIOSNY 1945 ROKU, W PRZEDEDNIU WOLNOŚCI ZAGROŻENI CAŁKOWITĄ ZAGŁADĄ OBOZU ODDALI SIEBIE I WSZYSTKICH BRACI – WIĘŹNIÓW W OPIEKĘ ŚW. JÓZEFOWI KALISKIEMU. W DNIU PLANOWANEJ MASAKRY ZOSTALI WYZWOLENI PRZEZ NIEWIELKI ODDZIAŁ VII ARMII AMERYKAŃSKIEJ. STAŁO SIĘ TO W NIEDZIELĘ 29.IV.1945 ROKU. W 25 ROCZNICĘ WYZWOLENIA BISKUPI I KAPŁANI, KTÓRZY OCALELI, UFUNDOWALI TĘ KAPLICĘ WDZIECZNOŚCI I MECZENSTWA ZA OTRZYMANĄ PRZEZ PRZYCZYNĘ ŚW. JÓZEFA DAR WOLNOŚCI. WRAZ Z MUZEUM STANOWI ONA TAKŻE POMNIK KU UCZCZENIU MĘCZENSTWA ICH BRACI – KAPŁANÓW, KTÓRZY DOCHOWALI WIERNOŚCI CHRYSZTUSOWI I POLSCE, SKŁADAJĄC NAJWYŻSZĄ OFIARĘ, OFIARĘ Z ŻYCIA.

OBOZY KONCENTRACYJNE I WIĘZIENIA, W KTÓRYCH PRZEBYWALI POLSCY KSIĘŻA, KLERYCY, BRACIA I SIOSTRY ZAKONNE.

W Licheniu przez dwa dni mogliśmy modlić się, uczestniczyć we Mszy św., odpoczywać w pięknej scenerii roślinności i parku z historycznymi pamiątkami ważnych wydarzeń dla Narodu polskiego. Cudowny obraz Matki Bożej Bolesnej ukazuje nam pełną smutku Najświętszą Maryję Pannę. Historia wizerunku Matki Bożej

Licheńskiej sięga czasów napoleońskich. Polskiemu żołnierzowi – Tomaszowi Kłosowskiemu, rannemu w bitwie narodów pod Lipskiem w 1813 roku, ukazała się Maryja. Uratowała go od niechybnej śmierci i poleciła odszukać taki wizerunek, który dokładnie ją odzwierciedla. Po powrocie na ojczystą ziemię Kłosowski znalazł taki obraz i zawiesił go w lesie grąblińskim. Według przekazów ustnych modlącemu się przy nim pasterzowi Mikołajowi Sikatce w 1850 roku kilka razy ukazała się Matka Boża z białym orłem na piersi. Wzywała do pokuty i prosiła o modlitwę. Przepowiedziała wojny oraz epidemie cholery, ale dała też nadzieję: „*Gdy nadejdą ciężkie dni ci, którzy przyjdą do tego obrazu, będą się modlić i pokutować, nie zginą. Będą uzdrawiać chore dusze i ciała. Ile razy ten Naród będzie się do mnie uciekał, nigdy go nie opuszczę, ale obronię i do swego Serca przygarne jak tego Orła Białego. Obraz ten niech będzie przeniesiony w godniejsze miejsce i niech odbiera publiczną cześć. Przychodzić będą do niego pielgrzymi z całej Polski i znajdą pocieszenie w swych strapieniach. Ja będę królowała memu narodowi na wieki. Na tym miejscu wybudowany zostanie wspaniały kościół ku mej czci. Jeśli nie zbudują go ludzie, przysłę aniołów i oni go wybudują*”.

Widok na Golgotę w Licheniu – Droga Krzyżowa.

Jedna ze stacji Drogi Krzyżowej – VI. WERONIKA.

Widok na Sanktuarium Licheńskie.

Obietnice Maryi szybko się sprawdziły. Podczas zarazy cholery w 1852 roku obrazek zastąpił z cudów. 29 września 1852 roku przeniesiono go do kościoła parafialnego w Licheniu. Spełniając życzenie Matki Najświętszej, wypowiedziane w puszczy grąblińskiej, rozpoczęła się w 1994 roku budowa świątyni, będąca zarazem wotum Jubileuszowym Kościoła Katolickiego w Polsce. 12 czerwca 2004 roku, podczas uroczystej Mszy św. pod przewodnictwem nuncjusza apostolskiego abpa Józefa Kowalczyka, przy udziale kilkudziesięciu tysięcy wiernych biskupi polscy poświęcili świątynię. 2 lipca 2006 roku do bazyliki wprowadzono Cudowny Obraz Matki Bożej Licheńskiej. Należy zaznaczyć, że 26

maja 1994 roku abp Kowalczyk koncelebrował Mszę św. na placu pod przyszłą świątynię i go poświęcił. Oprawę muzyczną w tej uroczystej Mszy św. dał mieszany chór „Dei Patris” z Tyśiąclecia Dolnego w Katowicach, który został założony z inicjatywy sekcji KIK przy parafii Podwyższenia Krzyża Świętego i Matki Bożej Uzdrawienia Chorych. W centralnej części Sanktuarium wznosi się na 25 m, kamienna góra jako dzieło pokuty i przebłagania. Rzeźby, płaskorzeźby i Droga Krzyżowa nawiązują do treści biblijnych. Tam odprawiliśmy Drogę Krzyżową wśród bujnej roślinności okalającej kamienne góry, co skłaniało do przemyśleń nad własnym życiem. Pielgrzymi korzystali też z wody cudownego źródła pobłogosławionego przez Matkę Bożą. Świątynia konsekrowana 12 czerwca 2004 roku jest Wotum Kościoła Katolickiego na Wielki Jubileusz Narodzenia Chrystusa.

Ołtarz główny w Bazylice Licheńskiej.

W drodze powrotnej wstąpiliśmy w bramy lasu grąblińskiego. To tu niebo spotkało się z ziemią. Matka Boża z Białym Orłem na piersiach objawiła się Mikołajowi Sikatce. Przekraczając bramę, wchodzimy na wydzielony teren – miejsce święte – gdzie należy zachować milczenie i modlitewne skupienie. Las grąbliński jest uświęcony nie tylko obecnością objawiającej się Maryi, ale także modlitwą i pokutą wielu tysięcy pielgrzymów. Święte, ponieważ przeznaczone tylko dla Boga. W lesie grąblińskim odprawiliśmy Drogę Krzyżową, a przy wyjściu z lasu można ucałować odbitą stopę Matki Bożej, którą pozostawiła dla potomnych na znak swojej obecności.

Grąblin - miejsce objawienia Matki Bożej pasterzowi Mikołajowi Sikatce. MIKOŁAJ SIKATKA POBOŻNY PASTERZ UR 10 GRUDNIA 1987 R ZMARŁ W GRĄBLINIE 23 KWIETNIA 1857 R, KTÓREMU W 1850 ROKU W PUSZCZY GRĄBLIŃSKIEJ UKAZYWAŁA SIĘ MATKA BOŻA BOLESNA KRÓLOWA POLSKI.

W drodze powrotnej pielgrzymi odmówili część bolesną Różańca św. ze szczegółowymi rozważaniami poszczególnych stacji wynikającymi z objawień istot niebieskich człowiekowi, na podstawie Słowa Bożego i na podstawie Dzienniczka św. siostry Faustyny. Z błogosławieństwem Matki Bożej Licheńskiej powróciliśmy szczęśliwie do swoich domów, aby dalej nieść Jej błogosławieństwo do rodzin, do grup przy kościołach i do parafian, a mając własną refleksję odbytej pielgrzymki, ubogacać się duchowo.

Tekst Jan Mikos
Zdjęcia Jan Świtkowski

Spotkanie Rady Ruchów i Stowarzyszeń Diecezji Gliwickiej

21 września br. w Centrum Edukacyjnym im. Jana Pawła II w Gliwicach z ks. bp. Ordynariuszem Sławomirem Oderem i ks. bp. Andrzejem Iwanickim, spotkały się osoby reprezentujące katolickie ruchy i stowarzyszenia Diecezji Gliwickiej. Obecni członkowie Rady nowemu ks. bp. Ordynariuszowi, zaprezentowali swoje ruchy i stowarzyszenia. Ks. bp Oder sformułował słowa zachęty do kontynuowania działalności ru-

chów. Uwydatnił wartość bycia we wspólnotach i ich różnorodność w Kościele, jako odpowiedź na posłanie Chrystusa – bycia wspólnotami posłanych, zaangażowanych w różne formy świadectwa. Wskazał na potrzebę wewnątrzkościelnego nawrócenia. Chrystus bowiem przychodzi do grzeszników. Jesteśmy posłani do świata konwestującego. Jest potrzeba obrony świętości, uświęcenia. O takiej potrzebie przypominał św. Jan Paweł II, o powołaniu do świętości i odpowiedzi na to powołanie. Życie z Chrystusem, lękiem przed Jego utratą, w bojaźni Bożej.

Pomóc nam w tym może Kongres Eucharystyczny Diecezji Gliwickiej, jako wspólnoty, która rozeznaje (*profetycznie ogłoszony podczas Mszy przy grobie św. Jana Pawła II w dniu 103. jego urodzin, 8 maja br., przez bp. Sławomira Odera*). Kongres planowany jest w okresie od Wielkiego Czwartku do Święta Bożego Ciała w 2024 roku. Wszyscy wierni są zaproszeni do czynnego włączenia się w obchody radosnego spotkania z Chrystusem. Od każdego z ruchów i stowarzyszeń oczekuje się zaangażowania i przekazania organizatorom trzech dla nich priorytetowych, działań kongresowych dla umieszczenia ich we wspólnym planie, podając na co należy zwrócić uwagę.

Ponadto omówiono organizację „Diecezjalnego dnia jedności”, możliwość uczestniczenia w „Kursie Formatora”, sprawy Orszaku Trzech Króli w dniu 06.01.2024 r. oraz Marszu dla Życia i Rodziny w czerwcu 2024 r.

Przedstawił Wojciech Pillich

Ś T P

10 kwietnia 2010 – Smoleńsk

Golgota Polska przy kościele wojskowym w Gliwicach – 11 IX 2023 r.

Anodina tuszowała Smoleńsk, teraz pomoże mordować Ukraińców

Tatjana Anodina – była szefowa Międzypaństwowego Komitetu Lotniczego (MAK), odpowiedzialna za kłamliwy rosyjski raport smoleński – zmieniała niedawno pracę. Będzie doradzać Borisowi Aloszynowi, dygnitarzowi objętemu sankcjami unijnymi, za produkcję wojskowych dronów, które są wykorzystywane przez rosyjskie wojsko w agresji przeciwko Ukrainie.

„Obecność w kabinie dyrektora protokołu dyplomatycznego MSZ Mariusza Kazany i dowódcy Sił Powietrznych gen. Andrzeja Błasika oraz przewidywana negatywna reakcja prezydenta Lecha Kaczyńskiego stanowiła presję na załogę Tu-154M, by lądować w Smoleńsku”. „We krwi Dowódcy Sił Powietrznych gen. Andrzeja Błasika stwierdzono obecność alkoholu”. „W organizacji lotu samolotu Tu-154M były istotne braki dotyczące przygotowania i ukształtowania załogi”. Te zdania, wypowiedziane w styczniu 2011 roku przez Tatianę Anodinę, zapadły w pamięć wielu Polaków. Mimo kłamliwych oskarżeń, miotanych przez szefową MAK w stronę niemogących się bronić polskich pilotów oraz gen. Andrzeja Błasika i prezydenta Lecha Kaczyńskiego, rząd Donalda Tuska nie zrobił nic, by odpowiedzieć na tyrady Rosjanki. Po pierwsze: nie mógł, bo sam pozbawił się takich prawnych możliwości. Po drugie: nie chciał, bo „przyjazne” relacje z Rosją Putina były dla ówczesnych polskich władz ważniejsze. Anodina mogła więc bez przeszkód wykonywać rozkazy Kremla. (...)

Anodina, która od sierpnia będzie pomagać mordercy Ukraińców Aloszynowi, odpowiada nie tylko za kłamliwy raport MAK i powołanie tzw. Komisji technicznej MAK, która nieudolnie zabezpieczyła teren katastrofy, niszczyła wrak samolotu i manipulowała przy dowodach rzeczowych (stenogramy, kopie czarnych skrzynek).

Mniej znana – choć równie istotna – jest rola, jaką odegrała Anodina w załatwieniu remontu Tu-154M w zakładach kremlowskiego oligarchy Olega Deripaski w Samarze. (...)

*Grzegorz Wierzchołowski, redaktor
naczelny niezalezna.pl, Gazeta Polska,
nr 35 (1537), 30 VIII 2023 r. s.6-8*

Opracowanie Stanisław Waluś

Mamy szczególnych orędowników - krótkie refleksje po beatyfikacji rodziny Ulmów

Wraz z czwórką znajomych z Gliwic przyjechaliśmy 10 września do Markowej, aby wziąć udział w wyjątkowym wydarzeniu, jakim była beatyfikacja rodziny Ulmów.

Do liczącej nieco ponad 4 tys. mieszkańców miejscowości przyjechało ponad 30 tysięcy pielgrzymów z całej Polski i spoza naszej Ojczyzny. Dzień był słoneczny od samego rana, a blisko południa nawet upalny. Ze strefy parkingowej, oddalonej o około 3 kilometrów od wzgórza z ołtarzem, wyruszyliśmy razem w szerokim strumieniu pielgrzymów. Zajęliśmy miejsce, zgodnie z kartą wstępu, w sektorze A2. Organizatorzy zadbali o telebimy i zaplecze sanitarno-medyczne.

Pielgrzymi w sektorze A2.

Przed Mszą św. beatyfikacyjną wysłuchaliśmy wzruszającego słuchowiska, nagranego przez

młodzież z Archidiecezji Przemyskiej, o życiu Wiktorii i Józefa Ulmów.

Wyniesienie do chwały ołtarza jednym aktem beatyfikacyjnym dziewięcioosobowej rodziny jest wydarzeniem bez precedensu w całej historii Kościoła. Rozstrzelani przez okupantów niemieckich za ukrywanie Żydów, błogosławieni małżonkowie wraz z siedmiorgiem swych dzieci stali się orędownikami przed Bogiem dla polskich małżeństw i rodzin, aby były silne mocą wiary, tak jak samarytanie z Markowej.

Prefekt Dykasterii Spraw Kanonizacyjnych ks. kard. Marcello Semeraro, który przewodniczył Mszy św. zwrócił uwagę na ważne przesłanie beatyfikacji najmłodszego dziecka Ulmów, które bł. Wiktorია nosiła w swoim łonie i które zaczęło się rodzić w czasie jej męczeństwa. Chociaż nie miało ono jeszcze imienia... woła do współczesnego świata, aby przyjął, kochał i chronił życie od poczęcia do naturalnej śmierci. Ten jego niewinny głos chce wstrząsnąć sumieniem społeczeństwa, w którym szerzą się aborcja, eutanazja i pogarda dla życia postrzeganego jako ciężar, a nie dar – podkreślił prefekt Dykasterii Spraw Kanonizacyjnych. W świadectwie i męczeństwie Ulmów oraz ich dzieci odkrywamy na nowo wielkość rodziny jako miejsca życia, miłości i płodności. Dlatego warto przypominać przykład błogosławionych Ulmów, którzy nie przywiązywali wagi do tego, co materialne, ale przede wszystkim szanowali życie ludzkie, bo mieli świadomość, że to największy dar Boga.

Szczególnym momentem uroczystości było odsłonięcie poruszającego obrazu przedstawiającego rodzinę Ulmów i przyniesienie do ołtarza relikwii nowych błogosławionych męczenników z Markowej. Wymowa tego relikwiarza jest bardzo głęboka. Pokazuje, że rodzina Ulmów wzrastała do świętości w Kościele, że Wiktorია i Józef budowali też domowy kościół, w którym wychowywali swoje potomstwo, codziennym przykładem ucząc miłości do Boga i ludzi.

Kwiatową dekorację ołtarza stanowiły lilie, symbol niewinności i czystości. Miejsce, gdzie położono relikwiarz, zdobiły czerwone kwiaty odnoszące się do męczeństwa rodziny Ulmów.

Symboliczny był też krzyż umieszczony na ścianie ponad miejscem dla głównego celebransa. To krzyż spotkań młodzieży archidiecezji przemyskiej, który towarzyszy młodym od ponad 12 lat. Jak dało się zauważyć – był liczny udział młodzieży w tej uroczystości.

Na uroczystości obecnych było ponad 1000 kapłanów, zaśpiewał 700-osobowy chór i zagrała 550-osobowa orkiestra. Zespół wykonał m.in. specjalną pieśń na okoliczność beatyfikacji pt. „Błogosławiona Rodzina Ulmów”.

Na Eucharystii obecni byli prezydent i premier RP, przedstawiciele polskiego parlamentu, a także naczelny rabin Polski.

Przemawiając po Mszy św., prezydent Andrzej Duda podziękował w imieniu Narodu Polskiego i państwa polskiego za dar nowych błogosławionych. Zwrócił uwagę, że męczeństwo błogosławionej rodziny Ulmów przypomina też o terrorze, jaki niemieccy okupanci rozpęтали w Polsce.

Ks. kard. Marcello Semeraro ogłosił, że liturgiczne wspomnienie błogosławionej rodziny Ulmów będziemy obchodzić 7 lipca, w dniu rocznicy ślubu Wiktorii i Józefa. Ten fakt zwraca uwagę również na znaczenie sakramentalnego małżeństwa, co w obecnych czasach jest deprecjonowane.

Po skończonej Eucharystii, zostałam jeszcze ze znajomymi w sektorze, aby posłuchać pięknie śpiewanych pieśni religijnych jako dziękczynienie za beatyfikację i w atmosferze modlitwy utrwalać świadomość doniosłości powołania małżeńskiego i rodzinnego, w którym kształtuje się codzienność według Bożych zasad.

Widok wieczorem na Muzeum Rodziny Ulmów w Markowej.

Obok muzeum w Markowej jest Park Pamięci z podświetlonymi tablicami, na których są nazwiska osób z Podkarpacia ratujących Żydów podczas II wojny światowej.

*Opracowała Teresa Plewa
Zdjęcia Elżbieta Grunert*

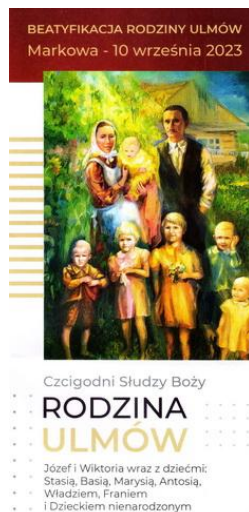
Prasa o beatyfikacji rodziny Ulmów

Wprowadzenie

W biuletynie „Dlatego” nr 8 (380) z 27 sierpnia 2023 r. na stronach 8-13 przedstawiłem artykuł „W oczekiwaniu na beatyfikację rodziny Ulmów”. We wrześniu 2023 r. w siedzibie KIK w Katowicach czekał na mnie list od ks. abpa Józefa Michalika, a w nim było zaproszenie na beatyfikację. Nie planowałem wyjazdu – postanowiłem kupić dzienniki i tygodniki z datą 10 września 2023 r., aby zorientować się, jak ta wyjątkowa uroczystość kościelna jest przedstawiana. Na koniec przedstawiam, co było w prenumerowanych przeze mnie miesięcznikach (*Biuletyn IPN* oraz *Wiara, Patriotyzm i Sztuka*).

Zwykle ważnemu wydarzeniu (a takim były np. pielgrzymki Ojca Świętego Jana Pawła II, Benedykta XVI, Franciszka do Polski) poświęcony jest cały lub prawie cały numer. O ważności świadczy też treść pierwszej strony lub specjalny dodatek. Postanowiłem porównać dzienniki ze sobą biorąc pod uwagę wykorzystanie strony pierwszej na temat beatyfikacji, stosunek powierzchni (zadrukowanej) poświęconej tematu do całej powierzchni egzemplarza (wraz ze stroną pierwszą) wyłączając inne dodatki tematyczne i stosunek liczby stron dodatku do liczby zasadniczych stron egzemplarza. Porównanie sumy tych liczb pozwoli zorientować się, na ile temat był ważny dla redakcji. W podobny sposób postanowiłem porównać tygodniki biorąc pod uwagę te, które obejmują datę 10 września 2023

roku. I tu pojawiła się trudność. Gość Niedzielny z 10 września 2023 r. poświęcił pierwszą stronę (I okładki) stuleciu powstania podając jedynie na niej informację o dodatku poświęconym beatyfikacji. Tygodnik Solidarność z kolei beatyfikacji rodziny Ulmów poświęcił poprzedni numer. Dlatego porównanie nie będzie doskonałe. Ważna jest nie tylko liczba stron poświęcona tematowi, ale co i jak się pisze. Np. w prasie zagranicznej (niestety w wydawanej w Polsce też) były zarówno pozytywne, jak i negatywne artykuły.

BEATYFIKACJA RODZINY ULMÓW Markowa – 10 września 2023

Czcigodni Słudzy Boży
RODZINA ULMÓW Józef i Wiktoria wraz z dziećmi: Stasią, Basią, Marysią, Antosią, Władziem, Franiem i Dzieckiem nienarodzonym.

Dzienniki

Mam tylko sobotni Nasz Dziennik i Gazetę Polską Codziennie, natomiast w poniedziałek 11 września 2023 r. udało mi się kupić pozostałe dzienniki.

Dziennik Zachodni nr 211 (23 757), 11.09.2023

Józef i Wiktoria Ulmowie oraz ich siedmioro dzieci dołączyli do grona błogosławionych, PAP, oprac. Karolina Wrońska. s. 9

Fakt
nr 211 (6041), 11.09.2023

Gazeta Polska Codziennie
nr 175 (3514), 11.09.2023

POLSKA. Beatyfikacja rodziny Ulmów. „Za gest gościnności i troski zapłacili najwyższą cenę męczeństwa”. s. 1

Piotr Lisiewicz:
Wielkość Ulmów,
kłamstwa Holland.
s. 2

Jan Przemyński:
Miłość do bliźniego
była silniejsza od

strachu. s. 3

Joanna Kowalska: Bezprecedensowa beatyfikacja po niemal 80 latach. s. 6

Tragedia rodziny Ulmów. s. 14.
Mój tata zbił dla nich trumny, WŁ. s. 14.
Tłumy na beatyfikacji rodziny Ulmów. Watykański wysłannik odczytał list papieża: Złożyli ofiarę ze swojego życia, WŁ. s. 14-15

Gazeta Polska Codziennie
nr 174 (3513), 08-10.09.2023

NOWI
BŁOGOSŁAWIENI
DUMĄ
POLSKI

Dziedzictwo rodziny Ulmów

Dla Niemców byli

„polskimi świniami, które przechowują Żydów”. Dla nas rodzina Ulmów i inni Sprawiedliwi to bohaterowie,

którym należy się największy szacunek – pisze dr Karol Nawrocki, prezes IPN. s. 1

Dr Karol Nawrocki: Przypowieść o błogosławionych Ulmach i łańcuckim diable. s. 11

Dziedzictwo Ulmów. Z dr. Mateuszem Szpytą, historykiem, zastępcą prezesa IPN, rozmawia Maria Kobylińska. s. 11-13

Ewa Polak-Pańkiewicz: Z miłości... s. 14

Gazeta Wyborcza
nr 211 (10 403), 11.09.2023

s. 1

Nasz Dziennik
nr 209 (7777), 9-10.09.2023

Błogosławiona rodzina Ulmów.

W niedzielę 10 września do chwały ołtarzy zostaną wyniesieni Józef i Wiktoria Ulmowie oraz ich siedmioro dzieci.

s. 1

Dar dla Polski, z ks. bp. Stanisławem Jamroz-kiem, biskupem pomocniczym archidiecezji przemyskiej rozmawia Małgorzata Bochenek. s. 7-8

Dr Jarosław Szarek: Miłosierni samarytanie. s. 9-11

Wzór bezinteresownej miłości, ze Stanisławem Niemczakiem, bratankiem Błogosławionej Wiktorii Ulmy rozmawia Krzysztof Gajkowski. s. 12-13

Paulina Gajkowska: Ulmowie orędują z nieba. s. 14-15

Krzysztof Gajkowski: Chcemy się od nich uczyć. s. 16-17

Nasz Dziennik nr 210 (7778), 11.09.2023

Błogosławia nam z nieba. s. 1

Mamy nowych orędowników, z ks. bp. Krzysztofem Chudzią, biskupem pomocniczym archidiecezji przemyskiej, koordynatorem diecezjalnego Komitetu Organizacyjnego Beatyfikacji Rodziny Ulmów rozmawia Małgorzata Bochenek. s. 2

Małgorzata Bochenek: Błogosławia nam z nieba. s. 1 i 3

Aneta Przysiężniuk-Parys: Być jak Ulmowie. s. 4-5

Rzeczpospolita nr 211 (12 670), 11.09.2023

Kraj. Pierwsza taka beatyfikacja w historii, jn. s. A5 s. 1

Pierwsza taka beatyfikacja w historii, jn. s. A5

Super Express Nr 211 (9732), 11.09.2023

Błogosławiona rodzina Ulmów. Rodzice i siedmioro dzieci na ołtarzach Kościoła. s. 1

Błogosławiona rodzina Ulmów. Rodzice i siedmioro dzieci na ołtarzach Kościoła, DP. s. 5

Podsumowanie zawartości dzienników

Dziennik	Str. 1	Całość	Suma
Dziennik Zachodni nr 211, 11.09.2023	0	0,011	0,011
Fakt nr 211, 11.09.2023	0	0,080	0,080
Gazeta Polska Codziennie nr 174, 8-10.09.2023	0,676	0,292	0,968
Gazeta Polska Codziennie nr 175, 11.09.2023	0,085	0,061	0,146
Gazeta Wyborcza nr 211, 11.09.2023	0	0	0
Nasz Dziennik nr 209, 9-10.09.2023	0,727	0,489	1,216
Nasz Dziennik nr 210, 11.09.2023	0,727	0,236	0,963
Rzeczpospolita nr 211, 11.09.2023	0,022	0,011	0,033
Super Express nr 211, 11.09.2023	0,056	0,023	0,079

Tygodniki

Do Rzeczy
nr 36 (543), 4-10.09.2023

s. 1

Gazeta Polska
nr 36 (1568), 6.09.2023

Piotr Dmitrowicz: Czas pogardy, czas miłości. Historia rodziny Ulmów. s. 64-66

Życie Ulmów to Ewangelia w praktyce, z Agnieszka Bugałą, autorką książki „Ulmowie. Sprawiedliwi i błogosławieni” rozmawia Sylwia Krasnodebska, szef działu Kultura albicla.com/SylwiaKrasnodebska. S. 76-78

Gazeta Polska
nr 37 (1569) 13.09.2023

Ulmowie. Niemcy kierowali się nienawiścią do wiary. Jeden z niezwykłych aspektów beatyfikacji rodziny Ulmów prowadzi do tego, że beatyfikowana jest cała rodzina. Ta rodzina jest połączona nie tylko więzami krwi, lecz także wię-

zami męczeństwa, wspólnie przelanej krwi za wiarę Chrystusa – mówi ks. dr Witold Burda, postulator procesu beatyfikacyjnego rodziny Ulmów. Rozmawia Leszek Galarowicz, albicla.com/LeszekGalarowicz. s. 48-49

Gość Niedzielny
nr 36, Rok C, 10.09.2023

DZISIAJ
W NUMERZE:
SPECJALNY
DODATEK Z OKAZJI
BEATYFIKACJI
RODZINY ULMÓW.

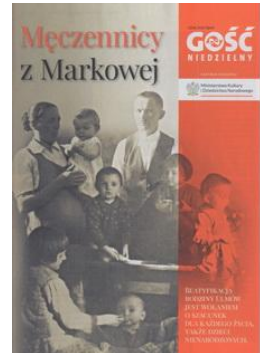
Ks. Adam Pawlasz-
czyk: Światło. s. 3

To jest nasz obowiązek: opowiedzieć światu. Polska była jedynym krajem, w którym w czasie II wojny światowej za pomoc Żydom groziła kara śmierci. Materiał informacyjny MKiDN. s. 9

Milena Kindziuk: Czy Wiktoria mogła uciekać? s. 50

Ulmowie wołają o człowieczeństwo. O znaczeniu wyniesienia na ołtarze rodziny Ulmów dla współczesnych mówi metropolita przemyski abp. Adam Szal. Rozmawia Bogumił Łoziński. s. 58-59

Dodatek

Męczennicy z Markowej. Beatyfikacja rodziny Ulmów jest wołaniem o szacunek dla każdego życia. Także dzieci nienarodzonych. s. 1

Bogumił Łoziński: Być jak Ulmowie. s. 2

Marcin Jakimowicz: Pasja. s. 2-5

Z nienawiści do miłości. O tym, jak doszło do procesu, i o jego przebiegu mówi ks. dr Witold Burda, postulator w procesie beatyfikacyjnym rodziny Józefa i Wiktorii Ulmów oraz ich siedmiorga dzieci. Rozmawia Bogumił Łoziński. s. 6-7

Maciej Rajfur: Człowieczeństwo najwyższej próby. s. 8-10

Rzykowali wszystko dla Żyda. Eugeniusz Szylar ma dziś 91 lat, ale dobrze pamięta, jak przez kilkanaście miesięcy w jego domu w Markowej ukrywali się Żydzi. Co wtedy przeżywali on i jego rodzina? Rozmawia Eugeniusz Szylar. s. 10-11

Każdy może uczyć się od Ulmów. Podobieństwo katolickiego męczeństwa i żydowskiego *kidusz ha-szem* tłumaczy rabin Michael Schudrich. Rozmawia Jakub Jałowiczor. s. 12-13

Andrzej Grajewski: „Meister” i towarzysze. S. 14-15.

Wszzechmogący wieczny Boże, dziękujemy Ci za świadectwo heroicznej miłości małżonków Józefa i Wiktorii z dziećmi, którzy oddali swoje życie, ratując prześladowanych Żydów. Niech ich modlitwy oraz przykład wspierają rodziny w chrześcijańskim życiu i pomagają wszystkim kroczyć drogą świętości. Panie, jeśli jest to zgodne z Twoją wolą, racz łaskawie udzielić mi łaski..., o którą Cię proszę przez ich wstawienie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen. s. 16

Idziemy
nr 36 (930), 3.09.2023

Przed beatyfikacją. Z ks. dr. Bartoszem Rajnowskim, kanclerzem kurii archidiecezji przemyskiej, rozmawia Michał Wodzicki. Uroczystość Beatyfikacji. Dla pielgrzymów. s. 4

Irena Świerdzewska: Jak zbrodniarz robi z siebie ofiarę. s. 12-13

Anna Murawska: Orszak Dziejów z rodziną Ulmów. s. 30-31

Idziemy
nr 37 (931), 10.09.2023

Więcej niż Samarytanie. *Zamiast pytać, jakim prawem Ulmowie narażali swoje dzieci, trzeba pytać, jakim prawem Niemcy mordowali niewinne polskie dzieci.*

s. 1

Beatyfikacja moich krewnych. Z dr. Mateuszem Szpytmą, historykiem, krewnym rodziny Ulmów, rozmawia Irena Świerdzewska. s. 10-11

Irena Świerdzewska: Śladami Ulmów w Markowej. s. 12-13

Dworzec Ulmów. s. 14

Pamięć Markowej. s. 17

Barbara Stefańska: Więcej niż Samarytanie. s. 18-19

O Ulmach w Markach. s. 23

Nie tylko o Ulmach, wś. s. 33

Idziemy nr 38 (932)
17.09.2023

Krzysztof Ziemięć: Niewygodni Ulmowie? Wyimek: Postępowanie rodziny Ulmów stało się heroicznym świadectwem ich człowieczeństwa i chrześcijaństwa. s. 5

Błogosławione – narodzone czy nie. „Wyrażamy wielką wdzięczność Ojcu Świętemu Franciszkowi za historyczną decyzję o beatyfikacji Rodziny Ulmów, w tym bezimiennego, poczętego dziecka za błogosławionego męczennika wraz z całą rodziną. Ukazuje to całemu światu niezaprzeczalną prawdę o pełni człowieczeństwa Dziecka w łonie matki” – napisano w Oświadczeniu Polskiej Federacji Ruchów Obrony Życia „Nienarodzone czy nienarodzone – DZIECI BŁOGOSŁAWIONE!”. s. 14

Sprawiedliwi na znaczku. s. 14

Irena Świerdzewska: Epoka rodziny.

Trasami dojazdowymi do Markowej od świtu wędrowali pielgrzymi. (...) Na uroczystości przybyły najwyższe władze państwowe: prezydent Andrzej Duda z małżonką, marszałek sejmu Elżbieta Witek, premier Mateusz Morawiecki, prezes PiS Jarosław Kaczyński, ministrowie Mariusz Błaszczak, Piotr Gliński, Przemysław Czarnek, Zbigniew Ziobro, Zbigniew Rau. Obecny był także ambasador RP przy Stolicy Apostolskiej Adam Kwiatkowski. We Mszy uczestniczył również naczelnny rabin Polski Michael Schudrich. Obecni byli także goście z zagranicy oraz przedstawiciele służb dyplomatycznych, w tym m.in. ambasador Ukrainy. Eucharystię koncelebrowało około tysiąca kapłanów, 80 biskupów, wśród nich przewodniczący KEP abp Stanisław Gądecki, gospodarz miejsca metropolita przemyski abp Adam Szal i były ordynariusz przemyski abp Józef Michalik. Obecni byli kardynałowie: Gerhard Müller, Robert Sarah, Stanisław Dziwisz, Kazimierz Nycz, Grzegorz Ryś. (...) Kard. Marcello Semeraro odczytał list Ojca Świętego, zezwalający na obdarzenie rodziny Ulmów tytułem błogosławionych oraz ustanawiający ich wspomnienie na 7 lipca. (...) W samo południe nastąpiło połączenie z Watykanem. Podczas modlitwy „Anioł Pański” Ojciec Święty nawiązał do beatyfikacji w Markowej. (...) Na zakończenie uroczystości głos zabrał prezydent Polski Andrzej Duda. (...) s. 18-19

Relikwie bł. Ulmów. s. 25

...

Myśl Polska nr 37-38 (2465/2466)
10-17.09.2023

s. 1

Najwyższy Czas
nr 35-36 (1737-1738), 28 VIII – 10 IX 2023

s. 1

Newsweek
nr 36, 4-10.09.2023

s. 1

Niedziela
nr 36, 3.09.2023

Artur Stelmasiak: Markowa – wieś bohaterów.
s. 13-14

Anna Murawska: Ulmowie w Orszaku. s. 14

Niedziela
nr 37, 10.09.2023

**ŚWIĘTOŚĆ
Z SĄSIEDZTWA
W NUMERZE:
SPECJALNY DODATEK
NA BEATYFIKACJĘ
RODZINY ULMÓW**

Ks. Jarosław Grabowski: Niepowszednia odwaga. s. 3

J.K.: Otworzyli drzwi. s. 7

**BEZPŁATNY DODATEK
NA BEATYFIKACJĘ
MARKOWA
10 WRZEŚNIA 2023
BEATYFIKACJA JÓZEFA
I WIKTORII ULMÓW
Z DZIEĆMI**
s. 1

Kard. Marcello Semeraro specjalnie dla Niedzieli: Samarytanie z Markowej. s. 2-3

Pobożni, szlachetni, heroiczni – z abp. Adamem Szalem, metropolitą przemyskim, rozmawia ks. Jarosław Grabowski. s. 4-8

Michael Schudrich, naczelny rabin Polski, specjalnie dla Niedzieli opowiada o rodzinie Ulmów i jej beatyfikacji. Notowała Krzysztof Tadej. s. 9

Ks. Maciej Flader: Zwykła rodzina. s. 10-11

Ks. Maciej Flader: Dom Ulmów był małej. Zbigniew Kluz, siostrzeniec Wiktorii Ulmy, podzielił się z nami wspomnieniami o rodzinie Ul-

mów – ich życiu, codzienności i męczeńskiej śmierci. s. 12-13

Życie, które nie umiera. Rozmowa z ks. Witoldem Burdą – postulatem procesu beatyfikacyjnego rodziny Ulmów, dyrektorem Wydziału ds. Kanonizacyjnych Kurii Metropolitalnej w Przemysku. Rozmawiał Krzysztof Tadej. s. 14-17

Mój ojciec zrobił im mogiły. Swoimi wspomnieniami dzieli się Roman Kluz, syn Anieli Kluz – siostry Wiktorii Ulmy – rozmawiał ks. Maciej Flader. S. 18-19

Marka parafii Markowa. O beatyfikacji „swoich” parafian opowiada ks. Roman Chowaniec, proboszcz Markowej. s. 20-21

Wyrośli ponad przeciętność. Wspomina Stanisław Niemczak, bratanek Wiktorii Ulmy. Wyслуchał ks. Maciej Flader. s. 22-23

Błogosławiona Rodzino Ulmów

Refren:

Błogosławiona Rodzino Ulmów,
Wzorze miłości bliźniego,
upros u Boga, by każdy z nas umiał
kochać drugiego, jak siebie samego.

Zwrotki:

1. Gdy przyszedł dzień próby w czasach nie-
ludzkich,

Ty okazałaś swoje człowieczeństwo.
W swym skromnym domu ukrywałaś Żydów,
Za co zginęłaś śmiercią męczeńską.

2. Żyliście wiarą, modlitwą i pracą,
Wiktorio, Józefie i Wy dzieci drogie,
dzisiaj to od Was uczyć się pragniemy,
jak dostrzec Boga w każdej osobie.

3. Pokorni Świadkowie Chrystusa Pana,
Nakazom Jego aż do końca wierni,
Módlcie się, byśmy zawsze się trzymali
Nauki płynącej z kart Ewangelii.

s. 24 (jest tam tekst i nuty)

Tekst oraz nuty pieśni beatyfikacyjnej pt.
„Błogosławiona Rodzino Ulmów”:

<https://ulmowie.pl/piesn-beatyfikacyjna-blogoslawiona-rodzino-ulmow/>

Niedziela
nr 38, 3.09.2023

Mikołaj Pawlak: Patroni dzieci nienarodzonych.

Z roku na rok obserwujemy, jak świat, w którym żyjemy, coraz bardziej dziwaczeje. (...) Niemieccy bandyci zabili ich wszystkich za złamanie zbrodniczego prawa pisanego o zakazie ukrywania Żydów – za to, że postąpili zgodnie

z prawem naturalnym o bezwzględny nakaz obrony życia. (...) Warto przy tym zwrócić uwagę na pewien szczegół: prawdopodobnie była to jedna z niewielu, o ile nie jedyna beatyfikacja w historii, która dotyczyła nienarodzonego, bezimiennego, nieochrzczonego dziecka, od czasów starożytnych, od czasów Świętych Młodzianków – dzieci z rzezi niewiniątek zarządzanej prawem Heroda. Młodziankowie obwieścili chwałę Bożą nie słowem, lecz śmiercią i dziś patronują chórom kościelnym. Powinniśmy rozważyć uznanie, nie tylko w sensie religijnym, błogosławionych Wiktorii Ulmy, matki, i jej dziecka rodzącego się w trakcie okrutnej zbrodni zabójstwa za patronów dzieci nienarodzonych, których zabijanie i unicestwianie wymusza się dziś krzykiem. Byłoby to szczególnie ważne w czasie, gdy trwa nieustający, zjadły atak na to najsłabsze Życie. Byłby to objaw normalności w tym zdiwaczącym świecie. Przypomnę tylko, że w art. 2 ust. 1 Ustawy o Rzeczniku Praw dziecka jest wprost określony nakaz ochrony dzieci od poczęcia do osiągnięcia pełnoletności.

Polityka **nr 37 (3430), 6-12.09.2023**

s. 1

Jakub Halcewicz: Święta polska rodzina. s. 34-37

Przewodnik Katolicki **nr 36, 10.09.2023**

**BEATYFIKACJA
RODZINY ULMÓW. ZNAK
NA DZISIEJSZE CZASY.**
s. 1

Znak Ulmów. Z s. Marią Elżbietą Szulikowską o rodzinie Ulmów z Markowej rozmawia Anna Druś. s. 14-17

Paweł Stachowiak: Pamięć podzielona. Wyimek: „Pamiętajmy, abyśmy nie próbowali be-

atyfikować takiego czy innego narodu, bo jest przy tej okazji pokusa, by trochę ugrać swoje. Kard. Kazimierz Nycz”. s. 18-19

Dawid Gospodarek: Historia zbrodni... i życia. s. 20-21

Tygodnik Powszechny **nr 37 (3870), 6-12.09.2023**

s. 1

Ks. Adam Boniecki: Manipulacje. s. 3
Zuzanna Radzik: Ulmowie: życie po życiu, s. 32-35

Tygodnik Solidarność **nr 36 (1806), 5.09.2023**

SAMARYTANIE
Beatyfikacja Rodziny Ulmów
s. 1

Agnieszka Żurek: Miłosier-
ni samarytanie
z podkarpackiej wsi. „Nikt nie
ma większej miłości od tej,
gdy ktoś **życie swoje oddaje za przyjaciół swo-
ich**” (J 15, 13) – pod tym hasłem odbędą się 10
września w Markowej uroczystości beatyfika-
cyjne rodziny Ulmów, polskich katolików roz-
strzelanych przez Niemców za pomoc Żydom
w czasie II wojny światowej. s. 6-9

Konrad Wernicki: Rodzina daje nam siłę.
s. 10-13

Jakub Pacan: Siła niezawinionego cierpienia.
s. 14-17

Warszawska Gazeta **nr 36 (844), 8-14.09.2023**

s. 1

Tygodniki	Str. 1	Całość	Doda- tek	Suma
Do Rzeczy nr 36, 4- 10.09.2023	0	0	-	0
Gazeta Pol- ska nr 36 6.09.2023	0	0,060	-	0,060
Gazeta Pol- ska nr 37 13.09.2023	0	0,022	-	0,022
Gość Nie- dzielny nr 35, 3.09.2023	0	0	-	0
Gość Nie- dzielny nr 36, 10.09.2023	0,091	0,393	0,16	0,644
Gość Nie- dzielny nr 37, 17.09.2023	0	0	-	0
Idziemy nr 36, 3.09.2023	0	0,104	-	0,104
Idziemy nr 37, 10.09.2023	0,852	0,144	-	0,996
Idziemy nr 38, 17.09.2023	0	0,078	-	0,078
Myśl Polska nr 37-38, 10- 17.09.2023	0	0	-	0
Najwyższy Czas nr 35- 36, 28 VIII – 10 IX 2023	0	0	-	0
Newsweek nr 36, 4- 10.09.2023	0	0	-	0
Niedziela nr 36, 3.09.2023	0,010	0,046	-	0,056
Niedziela nr 37, 10.09.2023	0,769	0,023	0,364	1,156
Niedziela nr 38, 17.09.2023	0	0,015	-	0,015
Polityka nr 37, 6- 12.09.2023	0,009	0,035	-	0,044
Przewodnik Katolicki nr 36, 10.09.2023	0,733	0,139	-	0,872

Sieci nr 35, 28.08- 3.09.2023	0	0	-	0
Sieci nr 36, 4- 10.08.2023	0,023	0,074	-	0,097
Sieci nr 37, 11- 17.09.2023	0	0,010	-	0,010
Tygodnik Powszechny nr 37, 6- 12.09.2023	0,019	0,048	-	0,067
Tygodnik Solidarność nr 35, 29.08.2023	0	0	-	0
Tygodnik Solidarność nr 36, 5.09.2023	0,909	0,203	-	1,193
Tygodnik Solidarność nr 37, 12.09.2023	0	0	-	0
Warszawska Gazeta nr 36, 8- 14.09.2023	0	0	-	0

Miesięczniki

Biuletyn IPN Nr 9 (214), wrzesień 2023

Strona I okładki.

Dariusz Walusiak: Ulmowie – męczennicy z Markowej. s. 1-14

Cztery filmy dokumentalne o rodzinie Ulmów. Mariusz Pilis, autor filmu *Hi-*

istoria jednej zbrodni; Dariusz Walusiak, reżyser filmu *Ulmowie. Błogosławiona rodzina*; Marta Pietrasiewicz, reżyserka filmu *Przykazanie miłości*. Historia rodziny Ulmów; Ks. Józef Brzostowski, reżyser filmu *Porzucone kwiaty*. Opracowała Kinga Hałacińska. s. 15-22

Wiara, Patriotyzm i Sztuka

Nr 9 (155), 26 IX – 30 X 2023

Ks. prof. Janusz Królikowski: Błogosławieni wśród narodów świata. Rodzina Ulmów potwierdziła absolutny charakter przykazania miłości bliźniego. s. 54-56

Zakładka do Małego Gościa Niedzielnego

Awers: ULMOWIE błogosławiona rodzina mama Wiktoria i tata Józef, Stasia, Basia, Władzio, Franek, Antoś, Marysia i nienarodzone

Rewers: Błogosławiona rodzino Ulmów, która swoje życie oddałaś, by uratować innych, ucz nas, jak trzeba pięknie żyć, aby mniej mieć, a więcej być. Na podst. Hymnu Szkoły Podstawowej im. bł. Rodziny Ulmów w Markowej. Mały Gość Niedzielny.

Znaczek Poczty Polskiej

BEATYFIKACJA
RODZINY
ULMÓW
Polska
3,90 zł.

Dzień Papieski w bielskiej katedrze

Już po raz 23 obchodzimy Dzień Papieski w tym roku pod hasłem „Jan Paweł II. Cywilizacja życia”.

Uroczystej Eucharystii koncelebrowanej 15 października br. o godzinie 12:30 w bielskiej katedrze przewodniczył ks. biskup Piotr Greger, a wraz z nim przy ołtarzu modlili się księża: Antoni Młoczek – proboszcz parafii katedralnej oraz Wiesław Płonka, koordynator diecezjalny Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”.

Zwracając się do wiernych ks. biskup Piotr Greger powiedział:

„Przeżywamy dziś 23. Dzień Papieski, tym razem pod hasłem: Jan Paweł II. Cywilizacja życia. Papież z rodu Polaków był twardym obrońcą naturalnego prawa każdego człowieka do życia, od momentu jego poczęcia do naturalnej śmierci. Prawo do życia jest kwestią fundamentalną, ponieważ jego brak skutkuje bezsensownością wszystkich pozostałych praw należnych człowiekowi. Popatrzmy dziś na hasło tegorocznego Dnia Papieskiego w perspektywie nieco szerszej. Nie lekceważąc troski o poszanowanie każdego ludzkiego istnienia, zwróćmy uwagę na to, aby każdemu życiu nadać pełną godność dziecka Bo-

zego, zadbać o jakość życia poprzez obecność łaski uświęcającej; w praktyce chodzi o zaangażowanie w życie sakramentalne i modlitwne.

Sięgnijmy do nauczania papieża Jana Pawła II na ten temat.

Pierwsza myśl: w celebrację Eucharystii jest wpisany sens ucztowania, to znaczy, że każda Msza święta jest uobecnieniem Ofiary krzyżowej Jezusa, ale ma także wymiar Uczty.

Druga myśl: jeśli już jesteśmy obecni w kościele, to papież Jan Paweł II zachęca: włączenie w Chrystusa, jakie dokonuje się w Chrzcie świętym, odnawia się i nieustannie umacnia przez uczestnictwo w Ofierze eucharystycznej, przede wszystkim gdy jest to uczestnictwo pełne przez udział w Komunii sakramentalnej. Możemy powiedzieć, że nie tylko każdy z nas przyjmuje Chrystusa, lecz także Chrystus przyjmuje każdego z nas (encyklika *Ecclesia de Eucharistia*, n. 22). To nasze spotkanie z Chrystusem ma być ukoronowane poprzez zjednoczenie w Komunii świętej. Warto także zapytać: jak rozumiemy Komunię świętą, czym (Kim) Ona jest dla nas? Wykreował się pewien model myślenia, który nie do końca jest zgodny z Ewangelią. Człowiek tłumaczy sobie, że nikogo nie zabił, niczego nie ukradł, sumienie nie wyrzuca mu żadnego grzechu ciężkiego – zatem, idę do Komunii świętej. Jeśli popatrzymy na ten model myślenia od końca, to Komunia święta jawi się jako nagroda za to, że byłem grzeczny i posłuszny. Tymczasem, Komunia święta nie jest żadną nagrodą za cokolwiek, to w ogóle nie ta kategoria. Jezus zostawił nam siebie w sakramencie Eucharystii nie dla nagrody, ale po to, aby nas umacniać w słabościach. Zapewnia nas wyraźnie: «Nie potrzebuję lekarza zdrowi, ale ci, którzy się źle mają. Nie przyszedłem wezwać do nawrócenia sprawiedliwych, lecz grzeszników».

Kwestia trzecia: przystępowanie do stołu Pańskiego wymaga permanentnej troski o stan łaski uświęcającej. To bywa czasem trudne, ponieważ stawia przed człowiekiem konieczność wysiłku duchowego, na który nie zawsze mamy ochotę. Bądźmy ludźmi mającymi w sobie żywego Boga, a wtedy mamy otwartą drogę do szczytowego zjednoczenia z Chrystusem na drodze sakramentalnej Komunii.

Kwestia czwarta: udział w Komunii świętej zawsze rodzi zobowiązanie. Dzień Papieski to okazja do pomocy młodym uzdolnionym ludziom, a pochodzącym z rodzin niezamożnych. Fundacja Dzieło Nowego Tysiąclecia to żywy pomnik stanowiący wyraz naszej wdzięczności

za osobę, nauczanie i niezwykle bogaty pontyfikat św. Jana Pawła II”.

Ks. bp Piotr Greger z młodzieżą przed drzwiami katedry św. Mikołaja.

Od roku 2001 obchodzony jest w polskim Kościele Dzień Papieski jako wyraz wdzięczności, łączności duchowej z Ojcem Świętym, Janem Pawłem II i promocji jego nauczania. Przypada najczęściej w niedzielę bezpośrednio poprzedzającą rocznicę wyboru ks. kardynała Karola Wojtyły na następcę Świętego Piotra. Koordynatorem przedsięwzięć jest Fundacja „Dzieło Nowego Tysiąclecia”. W trakcie Dnia Papieskiego zbierane są pieniądze na stypendia dla zdolnej polskiej młodzieży z niezamożnych i ubogich rodzin.

Tekst i foto: Marian Szpak

41. Pielgrzymka Ludzi Pracy na Jasną Górę

W dniach 16 i 17 września 2023 roku odbyła się 41. Pielgrzymka Ludzi Pracy na Jasną Górę pod hasłem „Matko, pomóż nam zło dobrem zwyciężać”. Pracownicze pielgrzymki na Jasną Górę zapoczątkował bł. ks. Jerzy Popiełuszko, kapelan i patron NSZZ „Solidarność”, organizując ją w 1982 r. dla robotników Huty Warszawa. Rok później do Częstochowy pielgrzymowały

już tysiące pracowników z różnych części Polski. Idea błogosławionego ks. Jerzego przerozodziła się w coroczną ogólnopolską Pielgrzymkę Ludzi Pracy. Za jej organizację w bieżącym roku odpowiedzialny był Śląsko-Dąbrowski Region „Solidarności”, Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” oraz Duszpasterstwo Ludzi Pracy.

Przygotowaniem pielgrzymki była całoroczna peregrynacja Obrazu Matki Bożej Solidarności, relikwii bł. ks. Jerzego Popiełuszki oraz miniatuury Krzyża Nowohuckiego, odwiedzających kilkanaście wybranych parafii na terenie archidiecezji katowickiej oraz diecezji gliwickiej i sosnowieckiej.

Pielgrzymka rozpoczęła się w sobotnie popołudnie spotkaniem przy pomniku bł. ks. Jerzego Popiełuszki, znajdującego się u podnóża Jasnej Góry, modlitwą i złożeniem kwiatów przez licznie zgromadzone delegacje „Solidarności”.

Wieczornej Mszy św. przed Jasnogórskim Szczytem przewodniczył i homilię wygłosił biskup sosnowiecki Grzegorz Kaszak, a rozważania apelowo przed Cudownym Obrazem poprowadził biskup gliwicki Sławomir Oder.

Po Apelu Jasnogórskim rozpoczęła się, z licznym udziałem pielgrzymów, Droga Krzyżowa na Wałach, prowadzona przez kapelana Śląsko-Dąbrowskiej Solidarności wraz z przedstawicielami ludzi pracy.

Pierwszy dzień pielgrzymowania zwińczyła indywidualna adoracja w kaplicy Cudownego Obrazu, zakończona przed północą.

W drugim dniu pielgrzymki, w niedzielne przedpołudnie, zgromadzeni przed szczytem mieli okazję zobaczenia filmu o bł. księdzu Jerzym, przypominającym jego postawę i nauczanie, które pozostaje ciągle aktualnym wezwaniem skierowanym nie tylko do ludzi pracy w naszej Ojczyźnie. Po projekcji rozpoczęła się modlitwa różańcowa w intencji Ojczyzny z rozważaniami ks. Jerzego Popiełuszki z 1983 roku.

Zanim rozpoczęła się uroczysta Msza święta przed Jasnogórskim Szczytem, licznie zgromadzonych na Placu pielgrzymów przywitał Przeor Jasnej Góry, po czym minister Małgorzata Paprocka odczytała list prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy skierowany do uczestników Pielgrzymki Ludzi Pracy. Prezydent napisał: „Jednocześnie się z Państwem duchowo w miejscu od wieków wypełnionych słowami modlitewnych prośb i podziękowań rodaków, którzy w chwilach próby, ale i szczęścia gromadzili się w częstochowskim sanktuarium. Błogosławiony męczennik, kapelan ludzi pracy, ksiądz

Jerzy Popiełuszko mówił, że solidarność to jedność serc, umysłów i rąk zakorzenionych w ideałach, które są zdolne przemieniać świat na lepsze. Przesłanie to wciąż jest aktualne. Taka solidarność łączyła nas – Polaków – w latach osiemdziesiątych i takiej solidarności potrzebujemy również dziś. Każda, nawet najdrobniejsza i pozornie błaha czynność, wykonana z myślą o innych, zmienia świat na lepsze, służy budowaniu dobra wspólnego, wzmacnia wspólnotę narodową, a dzięki temu całą Rzeczpospolitą”. Prezydent podziękował organizatorom i uczestnikom pielgrzymki za ich „pielęgnowanie tradycji pokoleń ludzi pracy, którym zawdzięczamy wolność”.

Minister Rodziny i Polityki Społecznej Marlena Małąg odczytała List Premiera RP Mateusza Morawieckiego, zawierający między innymi te słowa: „41. Pielgrzymka Ludzi Pracy staje w bramach Jasnej Góry, by pokłonić się Królowej Polski i przyzwać jej wstawienictwa wobec czyhających wyzwań. Świadomi ich ciężaru i wagi organizatorzy pielgrzymki uczynili myślą przewodnią wezwanie *Matko, pomóż nam zło dobrem zwyciężyć!* Wezwanie to odwołuje się do pamiętnych słów księdza Jerzego Popiełuszki, pomysłodawcy wrześniego pielgrzymowania ludzi pracy na Jasną Górę. To on w mrocznych czasach stanu wojennego, gdy komuniści brutalnie pacyfikowali nasze dążenie do niepodległości, stał na straży polskich sumień, wzywając do tego, by zło dobrem zwyciężyć”.

Piotr Duda, przewodniczący NSZZ „Solidarność”, w swoim słowie podkreślił, że pielgrzymka to manifestacja przywiązania do wiary i chrześcijańskich wartości polskich pracowników, solidarności środowisk pracowniczych. – Dzisiaj nie jesteśmy podzieleni na grupy zawodowe, czy branże. Dziś jesteśmy wielką solidarnością. Wokół nas jest tyle zła i niejednokrotnie jest nam ciężko. Dlatego dziś prosimy Matkę Boską, aby nam pomogła. Przewodniczący NSZZ „Solidarność” zapewnił, że Związek dba o interesy pracownicze i stara się „dawać dobro”, choć zdarza się, że ludzie Solidarności są atakowani i obrażani. Wśród sukcesów, osiągniętych po trudnych negocjacjach z rządem, wymienił tzw. emerytury pomostowe dla pracowników zatrudnionych w szczególnie trudnych warunkach oraz Ustawę o minimalnym wynagrodzeniu. Podkreślił, że aby skutecznie walczyć o postulaty pracownicze, związek musi mieć pełną swobodę działania w zakładach pracy, a działacze związkowi – odpowiednią ochronę, którą udało się im zapewnić.

Przypomniat też jednoznaczną postawę Solidarności wobec ataków na papieża Jana Pawła II. „Solidarność nie mogła się inaczej zachować, bo gdy inni milczą, Solidarność mówi prawdę – i tak też się stało. Broniliśmy, bronimy i będziemy bronić Ojca Świętego Jana Pawła II” – powiedział przewodniczący Solidarności.

Uroczystej Mszy świętej koncelebrewanej przez duszpasterzy ludzi pracy i kapelanów „Solidarności” przewodniczył arcybiskup Józef Kupny, delegat Episkopatu Polski ds. Duszpasterstwa Ludzi Pracy, a kazanie wygłosił arcybiskup Adrian Galbas, metropolita katowicki. Nawijając do odczytanej Ewangelii powiedział m.in.: Dzisiejsze słowo jest bardzo wymagające. Prosi nas byśmy sami zdobywali się na przebaczenie krzywd, które ktoś nam wyrządził. I, co ważne, by to nie był jednorazowy akt, incydent, ale stała postawa. Nie mogę Bogu oddać długu. Nie mogę odpracować mojego grzechu. To jest niemożliwe. Grzech robi zbyt wielkie spustoszenie we mnie i wokół mnie. To, co mogę zrobić, to przyjść, paść na kolana i prosić. A co robi król? Cały dług mu darował jednym pociągnięciem. Kwita. Bez targowania się i bez licytacji.

Przebaczenie nigdy nie jest łatwe, szczególnie jeżeli dotyczy krzywd wyrządzonych przez najbliższych. (...) Ale trudniejsze jest nieprzebaczenie. Trudniejsza jest zemsta. Przebaczenie jest jak olej, bez którego pracujący silnik stanie w płomieniach. Bez wzajemnego przebaczenia tarcia między ludźmi są nie do zniesienia. My, istoty ludzkie jesteśmy tak niedoskonali, pisał św. Augustyn, że ledwo się zetkniemy, a już czynimy sobie krzywdę. Tym, co ułatwia przebaczenie jest właśnie owa świadomość, że zostało mi przebaczone. Przebaczenie nie jest w żadnym wypadku tuszowaniem zła i tolerancją wobec niego.

Jesteśmy ranieni przez pracodawców, współpracowników, podwładnych. Tak często w miejscach pracy człowiek nie doświadcza nie tylko miłosierdzia, ale i sprawiedliwości. Tak często to nie praca jest dla człowieka, ale człowiek jest dla pracy. Mówił o tym 40 lat temu, święty Jan Paweł II w Katowicach. Przez te cztery dekady zmieniło się wiele, ale tamte słowa się nie zmieniły i nie przestarzały. „Nikt nie pracuje tylko dla siebie, choć ma prawo korzystać z owoców swojej pracy”. Warto przypominać te słowa Jana Pawła II, który upominał się o prawa ludzi pracy – o wolne niedziele, o prawo do zrzeszania się w związkach zawodowych i, jakże to ważne, aby człowiek pracy widział sens swojej pracy. To

wszystko jest aktualne dzisiaj. Trzeba też dziś przypomnieć to, co mówi Katechizm Kościoła Katolickiego, że dostęp do pracy i zawodu powinien być otwarty – mówił abp Galbas.

Przed błogosławieństwem kończącym Eucharystię Przewodniczący Regionu Śląsko-Dąbrowskiego „Solidarności” wypowiedział słowa Aktu Zawierzenia ludzi pracy Maryi Patronce Robotników Solidarności, po czym, wraz z współpracownikami i duszpasterzami, przekazał symbolicznie Jej Obraz oraz Relikwie bł. ks. Jerzego Popiełuszki i miniatury Krzyża Nowohuckiego przedstawicielom Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność”, który będzie współorganizatorem przyszłorocznej pielgrzymki.

ks. Stanisław Puchała

Kapelan Śląsko-Dąbrowskiej „Solidarności”

PS W Tygodniku Solidarność nr 39 (1809) z 26 IX 2023 r. na str. 6-10 ukazało się sprawozdanie z tej pielgrzymki pt. „Praca jest darem” autorstwa Barbary Michałowskiej, a na jednym ze zdjęć jest Autor powyższego artykułu.

Stanisław Waluś

Bp Oder: św. Jan Paweł II uczył nas miłości do Jezusa eucharystycznego

Dzisiaj [18 maja 2023], w dniu 103. urodzin św. Jana Pawła II, czwartkowej Mszy przy jego grobie przewodniczył biskup gliwicki Sławomir Oder – postulator w procesie beatyfikacyjnym i kanonizacyjnym Papieża Polaka. Była to jego pierwsza Eucharystia w Bazylice św. Piotra od kiedy został biskupem. Hierarcha powiedział Radiu Watykańskiemu, że modlił się w duchu wdzięczności za życie Karola Wojtyły, za wszystko, co wniósł do Kościoła powszechnego oraz to, czym ubogacił swoich rodaków.

Biskup Oder zaznaczył, że św. Jan Paweł II uczył wszystkich miłości do Boga i Jezusa eu-

charystycznego. Dodał, że w przyszłym roku odbędzie się w diecezji gliwickiej Kongres Eucharystyczny. Tę inicjatywę również zawierzył dzisiaj wstawienictwu św. Jana Pawła II.

„On bardzo umiłował Eucharystię. On właściwie Eucharystią żył i uczynił swoje życie, całe swoje życie życiem eucharystycznym. Chciałbym, aby patrząc na przykład tego życia kapłańskiego, chrześcijańskiego, w sercu każdego z nas zapłonęło pragnienie oglądania Boga, kontemplowania Jego oblicza zarówno w Eucharystii, jak i w tym ostatecznym spotkaniu. On mówił, że każde urodziny są dla chrześcijanina, dla Niego, kolejnym krokiem w drodze ku Niebu. Jestem o rok młodszy do nieba. Chciałbym, żeby to dzisiejsze przeżywanie Eucharystii przy grobie świętego Jana Pawła II, świętego eucharystycznego, było też okazją do tego, abyśmy w naszych sercach wzbudzili pragnienie świętości – podkreślił bp Oder. – Bo być w Kościele, być chrześcijaninem, to znaczy być powołanym do świętości. On nas tego uczył. Dlatego też, pomimo wszystkich kłopotów, trudności, przeciwności, znaków sprzeciwu, których doświadczamy, pragnąłbym, aby umacniała się nasza wiara i wzrastało nasze pragnienie spotkania z Bogiem w Jego chwale”.

Krzysztof Ołdakowski SJ – Watykan

<https://www.vaticannews.va/pl/kosciol/news/2023-05/bp-oder-sw-jan-pawel-ii-uczyl-nas-milosci-do-jezusa.html>

Przytoczył Wojciech Pillich

Spektakl muzyczny Maryja w Spodku

Szczęść Boże,

serdecznie zapraszamy do udziału w niezwykłym, jednorazowym i wyjątkowym wydarzeniu – spektaklu muzycznym „Maryja”, który zostanie wystawiony w katowickim Spodku 15 listopada 2023 r. o godz. 18.30. Stanowi on element przygotowań do jubileuszu 100-lecia archidiecezji katowickiej. Na płycie Spodka zobaczymy 300 wykonawców (chór, orkiestra symfoniczna, wokaliści, tancerze, aktorzy), zarówno profesjonalistów, jak i amatorów. Nie może nas zabraknąć na tym nadzwyczajnym spotkaniu Kościoła! Wśród wielu artystycznych wrażeń nie zabraknie wspólnej modlitwy za przyczyną Matki Miłości i Sprawiedliwości Społecznej.

Więcej szczegółów dotyczących spektaklu i informacji na temat biletów, jak również plakaty i baner w załącznikach. Do zobaczenia w Spodku.

ks. dr Robert Kaczmarek - wizytator katechizacji w archidiecezji katowickiej.

Bilety do nabycia:

[bilety24.pl](https://www.bilety24.pl)

<https://www.bilety24.pl/teatr/1432-spektakl-muzyczny-maryja-94479?id=518069>

[biletyna.pl](https://www.biletyna.pl)

<https://biletyna.pl/event/index/?q=maryja>

Więcej informacji o spektaklu:

<https://mlodzi.dla.mlodych.pl/index.php/2023/10/10/spektakl-maryja/>

<https://www.facebook.com/profile.php?id=61550100752451>

https://www.instagram.com/maryja_spektakl_muzyczny/Bilety

Informacje

Album i film dokumentalny

100 lat z Wami 1923-2023

Na urodziny zamiast kwiatów i tortu... Goszczący + Adrian J. Galbas SAC

Sto lat w pigułce

(...) 3 września 1939 r. ukazał się ostatni numer

„Gościa” zredagowany w wolnej Polsce. Odtąd tygodnik musiał być publikowany w wersji polskiej i niemieckiej, a 16 października Urząd Propagandy Rzeszy zakazał jego dalszego wydawania. 11 lutego 1945 r. „Gość Niedzielny” ukazał się ponownie. (...) 6 listopada 1952 r. władze wyгнаły z diecezji wszystkich katowickich biskupów. W ramach czystki, prowadzonej rękami „księży patriotów”, z redakcji usunięto ks. Gawora, a „Gość” przestał się ukazywać do końca roku. Został wznowiony pod redakcją „księży patriotów”, a w 1954 r. przekazano go Instytutowi Wydawniczemu „Pax”. W listopadzie 1956 r. ks. Gawor powrócił do Katowic razem z biskupami, których osobiście wraz z ks. Franciszkiem Blachnickim przywiozł z Wielkopolski.

Decyzją Bolesława Piaseckiego „Pax” oddał tygodnik diecezji katowickiej, a na jego czele stanął ks. Gawor. (...) 13 grudnia 1981 r. redakcja „Gościa”, jak i wielu innych czasopism, została zawieszona. Tygodnik ponownie zaczął się ukazywać od marca 1982 r. (...)

Teraźniejszość i przyszłość
„Gościa Niedzielnego”

„Gość” na granicach świata

Redakcja: Szymon Babuchowski
Wydawca: Instytut Gość Media
Druk: Drukarnia Jedność w Kielcach

Film dokumentalny z okazji 100-lecia „Gościa Niedzielnego”

Film dokumentalny powstały z okazji 100-lecia Gościa Niedzielnego jest dostępny na vod.tvp.pl:

<https://vod.tvp.pl/filmy-dokumentalne,163/gosc-w-kontrze,801800>

Opracował Stanisław Waluś

Ku Kościołowi synodalnemu: komunია, uczestnictwo, misja

Na wspólnej drodze

Fakt, że najważniejsze tygodniki katolickie w Polsce po raz kolejny publikują wspólny dodatek, wskazuje, że przeżywamy ważny moment w życiu Kościoła. Od kilkunastu lat zawsze w takiej sytuacji podejmujemy skoordynowane działania, niezależnie od specyfiki każdego z naszych pism. Na początku tego roku publikowaliśmy specjalny dodatek w obronie dobrego imienia św. Jana Pawła II. (...)

Niech ta publikacja będzie naszym wkładem w synod.

ks. Adam Pawlaszczyk
redaktor naczelny Gościa Niedzielnego

ks. Henryk Zieliński

redaktor naczelny Idziemy

ks. Jarosław Grabowski

redaktor naczelny Niedzieli

ks. Wojciech Nowicki

redaktor naczelny Przewodnika Katolickiego

s. 16

Nasz wkład w synod. Z abp. Stanisławem Gądeckim, metropolitą poznańskim, przewodniczącym Konferencji Episkopatu Polski, rozmawia ks. Henryk Zieliński, s. 2-3

Synodalność a demokracja – ks. Andrzej Dobrzyński. Autor jest doktorem hab. teologii, dyrektorem Ośrodka Dokumentacji i Studium Pontyfikatu Jana Pawła II w Rzymie, s. 4-5

Misja świeckich – Katarzyna i Michał Gieryczowie. Współautorzy są małżeństwem z 20-letnim stażem, rodzicami piątki dzieci, w latach 2013-2018 byli odpowiedzialni za Wspólnotę Emmanuel w Polsce. Ks. Piotr Mazurkiewicz. Współautor jest kapłanem archidiecezji warszawskiej, prof. dr hab. nauk społecznych, wykładowcą UKSW, s. 6-7

O kapłaństwie, celibacie i diakonacie kobiet – Dariusz Kowalczyk SJ. Autor jest profesorem teologii na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie, s. 8-9

Kościół wobec gender i LGBT – Jarosław Kupczak OP. Autor jest prof. dr. hab. teologii, wykładowcą na Papieskim Uniwersytecie Jana Pawła II w Krakowie i na Uniwersytecie Świętego Tomasza – Angelicum w Rzymie, s. 10-11

Sens synodalności – kard. Gerhard Müller. Autor jest prof. dr. hab. teologii, byłym prefektem Kongregacji Nauki Wiary, s. 12-13

Polacy na synodzie: abp Stanisław Gądecki, abp Marek Jędraszewski, abp Adrian Józef Galbas SAC, kard. Grzegorz Ryś, Aleksander Bańka, kard. Konrad Krajewski, bp Radosław Zmitrowicz OMI, bp Dariusz Kałuża MSF, Julia Osęka, s. Jolanta Kafka RMI, ks. Tomasz Trafny, s. 14-15

Opracował Stanisław Waluś

Metodologia Synodu, czyli nie mówimy wprost?

Kwestia komunii dla osób rozwiedzionych i żyjących w nowych związkach może być przykładem specyficznej „metodologii” Synodu, która unika mówienia wprost o tym, co wymaga jasności, a zamiast tego posługuje się metodą faktów dokonanych – zauważa o. Dariusz Kowalczyk SJ.

Bruno Forte, arcybiskup diecezji Chieti-Vasto, był sekretarzem specjalnym Synodu biskupów nt. rodziny w Rzymie. Dał się wówczas poznać jako hierarcha m.in. zatroskany o prawa związków homoseksualnych. Kiedy wyszła posynodalna adhortacja „*Amoris laetitia*”, arcybiskup pozwolił sobie podczas jednego z publicznych spotkań na dość zaskakującą wypowiedź, odsłaniającą kulisy Synodu. Przytoczył mianowicie słowa, które miał mu powiedzieć sam Papież Franciszek: „Jeśli będziemy mówić wyraźnie o Komunii rozwiedzionych żyjących w nowych związkach, to tamci, nie masz pojęcia, jaki rwetes zrobią. A zatem nie mówimy wprost. Zrób tak, aby były pewne obietnice, a potem ja wyciągnę konkluzję”. Po przytoczeniu tej rady, Bruno Forte zażartował: „Typowy jezuita”[1]. Czy Franciszek rzeczywiście tak powiedział, czy też arcybiskupa poniosła fantazja lub chęć pochwalenia się, w jakiej to zażyłości jest z Papieżem, do końca nie wiadomo. Wiadomo jednak, że „wszechobecny” arcybiskup po tej wypowiedzi jakby zniknął. Choć odnalazł się na obecnie trwającym Synodzie jako jego uczestnik.

Niestety, to co się stało z wprowadzaniem do Kościoła Komunii dla osób rozwiedzionych żyjących w nowych związkach, jakby potwierdzało zarysowaną przez abpa Forte „metodologię synodalną”. Najpierw mamy na Synodzie nie do końca jasne wypowiedzi, że nauka o nierozzerwalności małżeństwa jest niezmienna, tym niemniej trzeba brać pod uwagę aspekt duszpasterski i wymogi miłosierdzia, a zatem trzeba być otwartym na różne możliwości... Potem ukazuje się adhortacja „*Amoris Laetitia*”, w której czytamy m.in. „Osoby rozwiedzione, żyjące w nowym związku, mogą na przykład znaleźć się w bardzo różnych sytuacjach, które nie powinny być skatalogowane lub zamknięte w zbyt surowych stwierdzeniach, nie pozostawiając miejsca dla odpowiedniego rozeznania osobistego i duszpasterskiego” (nr 298). A słynny punkt 300 stwierdza: „Biorąc pod uwagę niezliczoną różnorodność poszczególnych sytuacji, takich jak te wymienione powyżej, można zrozumieć, że nie należy oczekiwać od Synodu ani też od tej adhortacji nowych norm ogólnych typu kanonicznego, które można by stosować do wszystkich przypadków. Możliwa jest tylko nowa zachęta do odpowiedzialnego rozeznania osobistego i duszpasterskiego indywidualnych przypadków, które powinno uznać, że ponieważ «stopień odpowiedzialności nie jest równy w każdym przypadku», to konsekwencje lub skutki danej normy niekoniecznie muszą być takie same”. Do

tego dochodzi przypis 336, którym kończy się zacytowany powyżej fragment: „Nawet, gdy chodzi o dyscyplinę sakramentalną, ponieważ po rozeznaniu można uznać, że w danej sytuacji nie ma poważnej winy. Stosuje się tutaj to, co powiedziałem w innym dokumencie: por. Adhort. apost. *Evangelii gaudium* (24 listopada 2013), 44. 47: AAS 105 (2013), 1038-1040”. Ten właśnie przypis został podjęty przez różne grupy w Kościele, w tym przez niektóre episkopaty, jako otwarcie furty dla Komunii dla osób rozwiedzionych żyjących w nowych związkach. Inni, jak ówczesny prefekt Kongregacji Doktryny Wiary, Gerhard Müller, oraz polski episkopat, twierdzili, że zacytowane fragmenty, w tym przypis 336, trzeba interpretować w duchu ciągłości, a nie zerwania z dotychczasową doktryną i praktyką duszpasterską.

Papież Franciszek nie odnosił się jednoznacznie i publicznie do tej jakże ważnej przecież kwestii. Było – jak to stwierdził oceniając dzisiejsze czasy kard. Sarah – że „jeden episkopat mówi jedno, drugi drugie. Jeden biskup mówi jedno, drugi mówi coś innego, a wierni są zdezorientowani”. I tak biskupi z Buenos Aires zinterpretowali „*Amoris laetitia*” w duchu liberalnym, zrywającym ciągłość z Tradycją i nauczaniem poprzednich papieży. Napisali oni m.in.: „Franciszek podtrzymuje propozycję pełnej wstrzeźliwości dla osób rozwiedzionych, żyjących w nowych związkach cywilnych, ale przyznaje, że mogą istnieć trudności w jej praktykowaniu i dlatego zezwala, w niektórych przypadkach, po odpowiednim rozeznaniu, na udzielenie sakramentu pojednania, nawet jeśli ktoś nie jest wierny wstrzeźliwości proponowanej przez Kościół”. Biskupi argentyńscy zwrócili się do Franciszka z zapytaniem, czy ich interpretacja jest słuszna. W liście z 5 września 2016 roku Franciszek odpowiedział, że interpretacja zaproponowana przez biskupów z Buenos Aires jest jedyną możliwą interpretacją „*Amoris laetitia*”. Co więcej, list Franciszka do biskupów argentyńskich został opublikowany na stronie internetowej „*Acta Apostolicae Sedis*”, a tym samym znalazł się w oficjalnym zbiorze nauczania papieskiego. W ten sposób Komunia dla osób rozwiedzionych żyjących w nowych związkach została jakby „przyklepana”. Tyle że znakomita większość wiernych nie miała pojęcia o liście Franciszka do biskupów argentyńskich.

Trzeba było czekać na obecnego prefekta Dykasterii Nauki Wiary, Victora Fernandez, który odpowiedział na pytanie emerytowanego arcybiskupa praskiego, kard. Dominika Duki, w sprawie

Komunii dla rozwiedzionych żyjących w nowych związkach. Kard. Fernandez odwołał się do listu, w którym Franciszek akceptuje w pełni opinie biskupów argentyńskich, a zatem – zdaniem kardynała – owe opinie stały się zwyczajnym nauczaniem papieskim i należy na nie wyrazić religijną zgodę rozumu i woli. Ta wypowiedź od razu rozeszła się szeroko po świecie. I tak oto 8 lat po Synodzie nt. rodziny, wychodząc od jednego przypisu w „Amoris laetitia”, wprowadzono, co chciano wprowadzić. Patrząc na tę historię, przypomina się zacytowana na początku wypowiedź Bruno Forte: Nie mówimy wprost, ale powolutku, niepostrzeżenie tworzymy fakty dokonane.

Sprawa jednak się nie kończy. Nie brakuje takich, którzy odpowiedź kard. Victora Fernandez w sprawie Komunii dla rozwiedzionych uważają nie tylko za niewystarczającą, ale za pełną nieścisłości i błędów. Druzgocącej krytyce poddał ją kard. Gerhard Müller.

Wielu zadaje pytanie, które wydaje się jak najbardziej zasadne: Jeśli Papież chce zmienić nauczanie Kościoła w sprawie Komunii osób rozwiedzionych żyjących w nowych związkach, to czy nie powinien napisać w tej sprawie wyczerpującego, dobrze uzasadnionego doktrynalnie i pastoralnie, jednoznacznego dokumentu, podpisać go i ogłosić? Można zrozumieć wątpliwości, czy da się strzec i twórczo rozwijać dziedzictwo wiary w oparciu o przypisy oraz listy, o których wierni dowiadują się po kilku latach. „Niemówienie wprost”, by osiągnąć zamierzony cel, nie wydaje się być najlepszym sposobem rozeznawania, co Duch mówi do Kościoła. Wielu się obawia, że podobna „metodologia” zostanie zastosowana, by wprowadzić do Kościoła błogosławienie par LGBT...

[1] <https://anticattocomunismo.wordpress.com/2016/05/04/sinodi-il-retroscena-di-bruno-forte-il-papa-disse-questi-non-sai-che-casino-ci-combinano>

O. Dariusz Kowalczyk SJ

<https://opoka.org.pl/biblioteka/P/PR/Kowalczyk/metodologia-synodu-czyli-nie-mowimy-wprost>

Przedstawił Wojciech Pilich

Z historii Powstań Śląskich

Cz. XIX. Umrzem lub zwyciężym! III powstanie rozpoczęte!

Wyimki: *Zanim uderzyły oddziały liniowe, polscy policjanci jeszcze w nocy z 2 na 3 maja obezwładnili policjantów niemieckich i internowali ich. W tym samym czasie rozpoczęto zdoby-*

wanie wszystkich śląskich miast. 3 maja były one już w rękach powstańców.

To było już trzecie powstanie i wiadomo było, że w poprzednich walczący Ślązacy nie popełniali przestępstw. Być może Korfanty bał się, że powstanie przerodzi się w rewolucję. Czyżby tak daleko odszedł od swoich korzeni, że przestał rozumieć lud, z którego pochodził?

Władze polskie zobowiązały się do zamknięcia granicy państwa z obszarem plebiscytowym i zakazały werbunku ochotników na terenie Polski. Nie istniała granica z Niemcami i ochotnicy mogli swobodnie brać udział w walkach. Jednym z nich był młody Adolf Hitler.

„Powstańcy ! Na zatrącenie ziemi, na dalszą niewolę, na germanizację i na odlączenie od wolnej Polski, na wyrzucenie z naszych warsztatów pracy pozwolić nie możemy. Jeśli spokojnie przeprowadzone, pomimo terroru niemieckiego, głosowanie nie wystarczyło do udowodnienia wobec świata naszych praw, musimy poprzeć je siłą. Z karabinami ukrywanymi w czasie niewoli, z bronią pozostałą z dwóch poprzednich powstań, zerwaliście się na mój rozkaz dzisiaj, zaskoczeniem obsadziście szereg gmin i miast i gotowi jesteście bronić swej ziemi do ostatniej kropli krwi. Rozkazuję rozbierać dalej z całą energią bandy stosstruplerów niemieckich, wobec spokojnie zachowującej się ludności niemieckiej okazać, na całym świecie znaną, polską tolerancję. Wszelki rabunek pod karą śmierci zakazany. Wobec władz koalicyjnych zachowywać bezwzględna lojalność i nie dać się porwać pod żadnym warunkiem do zatargu z nimi. Przez nasze ręce musi odzyskać lud górnośląski te części naszej świętej ziemi, które nam, się należą. W tej myśli walczymy, a zwycięstwo pewne”. Taki oto rozkaz powstania-odezwę wydał 3 maja 1921 r. o godzinie 5 nad ranem naczelny wódz pplk Maciej hr. Mielżyński „Nowina-Doliwa”.

Siły powstańcze były podzielone na trzy grupy. Każda grupa miała dowódcę, zastępcę i pomocnika dowódcy, szefa sztabu, wydział I organizacyjno-materialny, wydział II operacyjno-informacyjny, adiutanturę i referaty: gospodarczy, broni, łączności i sanitarny.

Jadwiga Chmielowska

<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl/teksty-kik-i-inne-materialy>

*Cały tekst na stronie internetowej
KIK w Katowicach w zakładce
„Teksty KIK i inne materiały”.*

Przymusowa relokacja jest sprzeczna z prawem międzynarodowym

„Amnesty International i Norweska Rada ds. Uchodźców na początku tygodnia określiły przymusową relokację ludności cywilnej jako naruszenie prawa międzynarodowego”.

Przymusowa relokacja była praktykowana przez państwa kolonialne i objęła miliony osób, których zmuszono do zmiany miejsca zamieszkania. Przymusowa relokacja forsowana w UE przez Niemcy i Francję nawiązuje do tego niechlubnego procederu czyniącego z ludzi niewolników, których traktowano jak przedmioty i którymi handlowano.

16 X 2023. <https://www.yahoo.com/news/gaza-conditions-complete-catastrophe-official-062345848.html>

Antoni Winiarski

Klimatyczne manipulacje

„Przez miliony lat klimat zmieniał się cyklicznie, po okresie ciepłym następował okres zimny, niezależnie od aktywności człowieka” [1].

„Najpierw należałoby wyjaśnić w sposób naukowy przyczyny zmian klimatu, a potem podejmować brzemienne w skutki decyzje polityczne, ekonomiczne i gospodarcze” [1].

„Musimy poznać przyczyny zmian klimatycznych” [2].

„Bez wyjaśnienia wieloletniej cykliczności takich parametrów jak temperatura, oraz zawartość dwutlenku węgla, metanu i pyłu w atmosferze, a także roli pary wodnej, nie można twierdzić, że działalność (przemysłowa) człowieka ma decydujący, inicjujący, niewielki lub żaden wpływ na obserwowaną obecnie zmianę temperatury” [3].

„Jeśli politykom rzeczywiście chodziło o ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, to zadbaliby o to, aby na rynek UE trafiały tylko produkty wytworzone zgodnie z normami zbliżonymi do norm UE” [3] [4].

Wbrew lansowanej hipotezie, że to produkcja przemysłowa generująca duże ilości CO₂ jest odpowiedzialna za ocieplenie klimatu, przyczyny są bardzo złożone. Modele klimatyczne obejmują tylko krótkie okresy czasu i nie uwzględniają wielu istotnych czynników. Użytkiwane wyniki są błędne i prognozy się nie sprawdzają. Te błędne prognozy są pożywką dla mediów siejących strach i zamieszanie oraz dla polityków, którzy marnują pieniądze publiczne na pomysły oparte na tych błędnych hipotezach. Opieranie się na mylnych interpretacjach oraz

falszowanie wyników i tłumienie naukowej dyskusji, dały zielone światło do wykorzystywania pieniędzy publicznych do prywatnych celów.

Pełny tekst publikacji, których fragmenty są cytowane powyżej, są zamieszczone na stronie internetowej KIK w Katowicach.

[1]

http://www.kik.katowice.opoka.org.pl/images/pliki/Teksty_inne/Ocieplenie_Infrastruktura.pdf

[2] <https://solidarnosckatowice.pl/wp-content/uploads/2021/03/2010-38.pdf>

[3]

http://www.kik.katowice.opoka.org.pl/images/pliki/Teksty_inne/klimatzm.pdf

[4]

http://www.kik.katowice.opoka.org.pl/images/pliki/Teksty_inne/Spis-tresci_czesc-19.pdf

Antoni Winiarski

<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl/teksty-kik-i-inne-materialy>

Podziękowanie

Czcigodni Księża Biskupi,

Szanowni członkowie Zespołu Ekspertów Konferencji Episkopatu Polski ds. Bioetycznych

Bardzo dziękujemy za przyjęte stanowisko „w sprawie dopuszczalności aborcji w oparciu o przesłankę zdrowia psychicznego” i jednoznaczne wskazanie, że aborcja nie może być prawnie dopuszczona z powodu występowania u matki zaburzeń psychicznych.

Przyzwolenie na takie praktyki przez rząd budzi ogromny sprzeciw gdyż stanowi śmiertelne niebezpieczeństwo dla nienarodzonych dzieci. Doskonale pokazuje to przykład takich krajów jak Wielka Brytania i Hiszpania, gdzie „zagrożenie życia psychicznego” stanowiło furtkę do aborcji na życzenie i było pretekstem do zabicia na przestrzeni lat wielu milionów dzieci. Dopuszczanie aborcji pod pozorem troski o psychikę kobiet nie ma też merytorycznego uzasadnienia – to aborcja długofalowo może zaszkodzić psychice kobietom.

Znaczna część społeczeństwa niestety nie jest świadoma tych faktów i w naturalnym odruchu solidarności z kobietami w trudnej sytuacji, popiera dopuszczalność aborcji w takiej sytuacji. Głos Zespołu Ekspertów Konferencji Episkopatu Polski ds. Bioetycznych może przyczynić się do tego, że przynajmniej część osób zrozumie, co w praktyce oznacza przyzwalanie na takie praktyki. Dziękujemy za klarowne przedstawienie faktów.

Z przykrością obserwowaliśmy jak przyjęte stanowisko stało się przedmiotem tendencyjnych

i krzywdzących ataków ze strony mediów i polityków. Dlatego tym bardziej chcemy wyrazić naszą wdzięczność za ten głos.

Troska o życie nienarodzonych dzieci – tych najsłabszych i najbardziej bezbronnych ludzi, którzy sami bronić się nie mogą, jest wyrazem najgłębszej chrześcijańskiej miłości. Jak uczył św. Jan Paweł II w encyklice *Evangelium Vitae* o ich prawo do życia należy upominać się „w porę i nie w porę”, zwłaszcza wtedy „gdy z różnych stron wypowiedane są najbardziej sprzeczne opinie i gdy wielu odrzuca zdrową naukę o ludzkim życiu” i gdy zabierając głos można narazić się na krytykę.

Dziękujemy za odważne staniecie w obronie życia nienarodzonych dzieci i zainspirowanie nas do tego, byśmy robili to samo.

<https://proelio.pl/petycje/viewpetition/37-dziekujemy-episkopatowi-za-obrone-zycia-nienarodzo>

Podpisałem 23 IX 2023 r.

Po moim podpisie było 2015 podpisów i otrzymałem podziękowanie.

Sz. P. Stanisław Waluś

Dziękujemy za podpisanie petycji Dziękujemy Episkopatowi za staniecie w obronie życia nienarodzonych dzieci. To niezmiernie ważne, że są tacy ludzie dobrej woli, którzy chcą z nami wspólnie działać na rzecz wartości. Każdy głos ma znaczenie!

Pozdrawiamy serdecznie,

Magdalena Korzekwa-Kaliszuk

Zbigniew Kaliszuk

Ogłoszenie

Bal wszystkich świętych dla dzieci

Kochani Czytelnicy, uroczystość Wszystkich Świętych to okazja, by dzieci i młodzież lepiej poznały swoich świętych patronów. (...) Organizujemy bale i korowody w przedszkolach, szkołach, przy parafiach, a nawet w domach. Zapraszamy dzieci z rodziny i z sąsiedztwa. Niech to będzie antidotum wobec szerzącej się antykultury pogaństwa. Zapraszamy serdecznie organizatorów do zgłaszania zaproszeń na te wydarzenia a potem nadesłania relacji do redakcji „Naszego Dziennika”. (...) Zgłoszenia prosimy kierować na adresy:

sekretariat@naszdzienik.pl,

czytelnicy@naszdzienik.pl, lub pod nr. tel. 22 515 77 77

Nasz Dziennik, nr 239 (7807), 14-15 X 2023, s. 24

Podał Stanisław Waluś

Wojna w Ukrainie. Cz. XIII. Bliskość

Dzikość i prostactwo

Zacznę od krótkiego apelu językowego. Proszę, by w publicystycznej retoryce nie obrażać dzikich zwierząt i bydła. Stwierdzenie, że Ruscy zachowują się jak dzikie zwierzęta, jest o tyle niewłaściwe i wprowadzające w błąd, że dzikie zwierzęta nie zabijają bez powodu. Robią to np. w obronie potomstwa (a kto grozi rosyjskim dzieciom?), w obronie własnej (czy ktoś atakuje Roskich?), w celu zdobycia pożywienia (czy Rosja głoduje?) lub obrony własnego terytorium (czy ktoś chciał okupować Rosję?). Zatem porównanie Rosjan i ich zwyrodniałych żołnierzy do dzikich zwierząt nie tylko jest przekłamaniem, ale też obraża zwierzęta i komplementuje żołdaków.

Dzikość bowiem nie oznacza zwyrodniałstwa, zbrodni i radości zabijania. (...)

Aleksander Nalaskowski, Sieci, nr 32 (506), 8-15 VIII 2022, s. 85

Nie wiercie w kłamstwa o Polsce

Z Georgette Mosbacher, ambasador Stanów Zjednoczonych w Polsce w latach 2018-2021, rozmawia Dorota Łosiewicz

Jak ocenia pani zaangażowanie Polski w pomoc Ukrainie napadniętej przez Rosję?

Georgette Mosbacher: Polska jako pierwsza ruszyła Ukrainie z pomocą i dziś jest niekwestionowanym liderem, jeśli chodzi o niesienie wsparcia. (...)

Wspomniała pani kiedyś, że Polacy zasłużyli na Nagrodę Nobla za pomoc Ukrainie. Wciąż pani tak uważa?

Georgette Mosbacher: Oczywiście. To, co wydarzyło się w Polsce po wybuchu wojny, nie ma w świecie ani w historii precedensu. (...) Owszem, inne kraje przyjmowały uchodźców, ale budowały dla nich specjalne obozy i nigdy tyle milionów ludzi nie znalazło schronienia w tak krótkim czasie. To po prostu niesłychane! Jestem pełna podziwu dla Polaków i dlatego uważam, że cały naród zasłużył na Pokojową Nagrodę Nobla.

Mimo tego, o czym pani mówi, Polska nie może liczyć na zbyt duże wsparcie ze strony Unii Europejskiej. Na pomoc uchodźcom Polska nie dostała dodatkowych środków. Czy panią to nie dziwi?

Georgette Mosbacher: Niestety nie. Unia Europejska niezwykle nieszczęśliwie padła ofiarą dezinformacji, fali fake newsów i propagandy ze

strony Rosji. Mówiłam już o tym w jednym z wywiadów. (...)

Dlaczego Europa nie zrozumiała zagrożenia ze strony Rosji?

Żadne inne państwo nie zrobiło tak wiele w dziedzinie bezpieczeństwa energetycznego co Polska. Polacy od lat na arenie międzynarodowej próbowali opowiedzieć światu, czym jest Rosja. Ale nikt nie chciał słuchać. Kto słuchał Polski, gdy mówiła o zagrożeniu, jakie niesie z sobą projekt Nord Stream 2? Dzisiejsza sytuacja to w dużej mierze вина Niemców. To oni chcieli uzależnić Europę od taniego rosyjskiego gazu i od Nord Stream 2. Przymykali oczy. Budowali z politykiem anektującym Krym i Donbas wspólny gazociąg, robili interesy. Polscy politycy bili na alarm, ale było to ignorowane. Prorosyjskie lobby było silniejsze. (...)

Czy Europa zrozumiała, że prezydent Lech Kaczyński, który w Gruzji ostrzegał przed Rosją, miał rację?

Mam taką nadzieję. Już wiemy, że miał rację. Dziś nikt nie może mieć wątpliwości, że wizja, którą roztoczył, była słuszna. Proszę zobaczyć, co dziś przeżywamy. Jest wojna! Cała Europa jest teraz zagrożona przez Rosję, jej ambicje. Prezydent Lech Kaczyński próbował wszystkim powiedzieć: „Uważaj, Europo, Rosja to zło!”. Wskazać, że trzeba zadbać o swoje bezpieczeństwo. I Polska to robi, wydając 2,2 proc. PKB lub więcej na własną obronę. (...)

Sieci, nr 25 (499), 20-26 VI 2022, s. 18-20

Wybrał Stanisław Waluś

Jesienne klimaty

Żółte liście wolno rzeka niosła,
I płynęły w nocy stare łodzie.
Cicho skrzypiały ich duże wiosła,
Powracały już w jesiennym chłódzie.

Deszczu krople rzucał wiatr ku oknom,
Zapach chłodnej nocy wciąż on niesie,
Drzewa senne w deszczu smętnie mokną,
Bo już przyszła złota Pani Jesień.

Na drzewie starym liście drżały,
Jesiennych barw był cały wór,
Oderwał się już liścik mały,
Posłaniec zimnych szarych pór

Жовте листя тихо річка несла,
В ніч по ній пливли старі човни,
Тихо їх рипіли дужі весла,
Йшли назад у холоді вони.

Дощик краплі кидав на віконце,
Вітер зимний ночі запах ніс,
А під ним дерева в лісі мокнуть -
Пані Осінь йде в той сірий ліс.

На гілці давній лист тріпоче,
Осінніх купа кольорів,
І з гілки тої він зіскоче,
Він вісник зим, в снігу дворів

PANUARTEM

Nadesłał Marcin Grajewski

Bliskość

Pielgrzymka KIK w Katowicach

Podczas pielgrzymki do Ukrainy uczestniczyliśmy w Mszach św. pod przewodnictwem św. Jana Pawła II Wielkiego w Kijowie i w Lwowie.

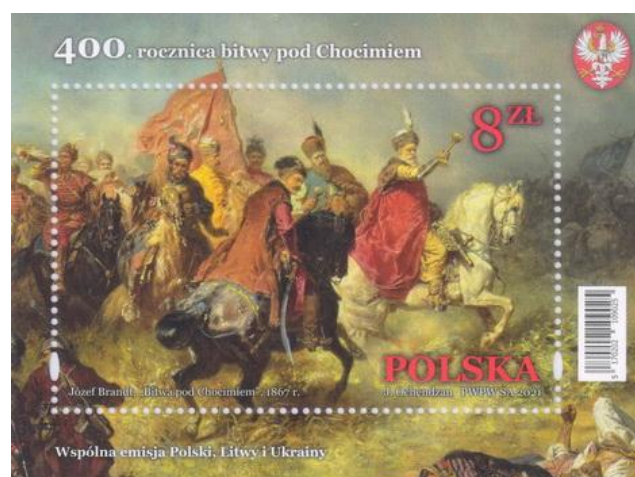
Obraz w naszej parafii

Obraz Matki Bożej Dobrej Drogi z Kochawiny (obecnie Kochawina jest w Ukrainie) jest w naszej parafii, Matki Boskiej Kochawińskiej w Gliwicach. Grupa pielgrzymkowa piesza z naszej parafii ma w planach pieszą pielgrzymkę do Kochawiny.

Goście

W domu zakonnym jezuitów w naszej parafii mieszka obecnie 12 osób z Ukrainy, w tym 4 dzieci.

Znaczek Poczty Polskiej

400. rocznica bitwy pod Chocimiem

POLSKA 8 ZŁ

Józef Brandt, „Bitwa pod Chocimiem”, 1867 r. J. Ochendzan PWPW SA 2021

Wspólna emisja Polski, Litwy i Ukrainy

Stanisław Waluś

Daj Boże

Kupując w środę 4 X 2023 r. w kiosku na dworcu w Gliwicach Gazetę Polską Codziennie (nie kupuję jej regularnie, ale chciałem przeglądnąć ją w pociągu) zwróciłem uwagę, że pani w młodym wieku mówi z akcentem wschodnim. Zapytałem jej, czy jest z Ukrainy. Odpowiedziała – tak, z Tarnopola. Powiedziałem jej, że słyszałem o Tarnopolu i zapytałem, czy jest Polką, czy Ukrainką. Odpowiedziała, że jest Ukrainką. Powiedziałem, że życzę jej zwycięstwa Ukrainy nad Rosją i że codziennie się o to modłę. Odpowiedziała: daj Boże.

Stanisław Waluś

Całość opracował Stanisław Waluś

Oświadczenie w sprawie ataków na obrońców granicy

My, członkowie Akademickich Klubów Obywatelskich im. Lecha Kaczyńskiego, potępiamy kolejną próbę zafałszowania roli i działań obrońców polskiej granicy przed inwazją sprowadzonych i prowokowanych do jej forsowania przybyszów z odległych krajów. Wyrażamy swoje oburzenie sposobem przedstawienia służby tych, którzy, narażając swoje zdrowie i życie w starciu z agresywnymi migrantami, chronią nas wszystkich przed celową destabilizacją sytuacji w Polsce.

W polskiej tradycji narodowej wszyscy obrońcy naszej wolności i niepodległości od wieków darzeni byli najgłębszym szacunkiem i podziwem, zaś noszone przez nich mundury traktowane były z należytą im czcią. Tej tradycji przeciwstawiali się jedynie ludzie bez odpowiedzialności obywatelskiej, zdrajcy i zdeklarowani wrogowie naszej Ojczyzny. Ubolewamy nad tym, że dziś tradycja ta jest świadomie deptana, zaś podejmowane są godne pogardy działania wrogie Polsce, oparte na kłamstwie i zdradzie, oszustwie i manipulacji — niemające nic wspólnego z istotą naszego charakteru narodowego.

prof. dr hab. Stanisław Mikołajczak – przewodniczący AKO Poznań

prof. dr hab. Grzegorz Kucharczyk – wiceprzewodniczący AKO Poznań

prof. dr hab. Bogusław Dopart – przewodniczący AKO Kraków

prof. dr hab. inż. Artur Świergiel – przewodniczący AKO Warszawa

prof. dr hab. Michał Seweryński – przewodniczący AKO Łódź

prof. dr hab. inż. Bolesław Pochopień – przewodniczący AKO Katowice

prof. dr hab. inż. Andrzej Stepnowski – przewodniczący AKO Gdańsk

dr hab. prof. UMCS Mirosław Szumiło – przewodniczący AKO Lublin

dr hab. em. prof. UWM Małgorzata Suświłło – przewodnicząca AKO Olsztyn

dr hab. Jacek Piszczek – przewodniczący AKO Toruń

prof. dr hab. Mariusz Orion Jędrysek – przewodniczący AKO Wrocław

dr hab. prof. US Piotr Briks – przewodniczący AKO Szczecin

Poznań, ... Szczecin, 26.09.2023

<https://ako.poznan.pl/13641/#more-13641>

Niżej lista znanych mi osób, które podpisały oświadczenie. Są wśród nich członkowie KIK w Katowicach (również członkowie założyciele, Członkowie Honorowi, członkowie władz), kapłan katolicki i diakon katolicki.

Ewa Borkowska, Gliwice, prof. em. dr hab., Uniwersytet Śląski;

Henryk Jakubiec, Gliwice, mgr inż. emeryt;

Stanisław Juraszek, Turza Śląska, ksiądz katolicki

Stanisław Kowolik, Tarnowskie Góry, przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Sympozjum Tarnogórskiego;

Stanisław Kruszyński, Utrecht, diakon;

Jerzy Kuźnik, Luboń, dr inż., emeryt Politechniki Śląskiej;

Bolesław Pochopień, Zabrze, prof. dr hab. inż., przewodniczący AKO Katowice;

Izabela Prorok, Zabrze, emeryt;

Robert Prorok, Zabrze, inż./emeryt;

Andrzej Pułka, Gliwice, dr hab. inż., prof. Politechniki Śląskiej;

Czesław Ryszka, Czeladź, były poseł i senator VI-IX kadencji;

Jan Świtkowski, Katowice, emeryt, mgr inż.

Józef Uniowski, Gliwice;

Stanisław Waluś, Gliwice, dr hab. inż. em. prof. nadzw. Politechniki Śląskiej;

Maria Wieloch, Gdańsk, dr, Polska Akademia Nauk, emeryt;

Antoni Winiarski, Katowice, dr, emerytowany nauczyciel akademicki Uniwersytetu Śląskiego;

Opracował Stanisław Waluś

Petycja

J. E. Kardynał José Tolentino de Mendonça,
prefekt Dykasterii ds. Kultury i Edukacji

Sz. P. Paulo Ruffini, Prefekt Dykasterii ds.
Komunikacji.

Sz. P. Davide Milani, Prezydent festiwalu Ter-
tio Millenio

Z ogromnym smutkiem przyjęliśmy informację
o tym, że na tegorocznym festiwalu Tertio Mille-
nio nagrodę otrzymać ma film „Zielona Granica”.

Film ten uwrażliwiając na dramat migrantów
jednocześnie kreuje zupełnie nieprawdziwy i ob-
rażliwy obraz polskich strażników granicznych.
VIII przykazanie mówi: „Nie mów fałszywego
świadcstwa przeciw bliźniemu swemu”. „Zielona
granica” przedstawia całkowicie fałszywe świa-
dectwo o strażnikach. Nie można przywracać
godności jednym ludziom, odbierając ją innym.

„Zielona granica” nie jest filmem z fikcyjną
fabułą, ale odnosi się do rzeczywistych wyda-
rzeń i aspiruje do pokazywania o nich prawdy.
Widzowie na jego podstawie będą wyrabiać so-
bie ocenę dramatu rozgrywającego się na polsko-
białoruskiej granicy. Film w oczywisty sposób
wzbudzi w nich niechęć do strażników przed-
stawionych jako wulgarnych sadystów.

Strażnicy graniczni w filmie m.in. przerzucają
przez drut kolczasty ciężarną kobietę, co dopro-
wadza ją do poronienia, ukrywają zwłoki mi-
grantów, dzielą się wulgarnymi komentarzami o
migrantach. Jeden ze strażników celowo rozbija
szklany termos a następnie rzuca imigrantowi,
mówiąc „na zdrowie”, przez co mężczyzna kale-
czy się odłamkami szkła. A dowódca strażników
na szkoleniu przekonuje, że migranci „to nie są
ludzie”. Takie zachowania rażąco odbiegają od
rzeczywistej postawy strażników granicznych.

Ufamy, że podjęli Państwo decyzje o nagro-
dzeniu „Zielonej granicy”, wierząc że przedsta-
wiony w niej obraz jest prawdziwy. Dlatego ape-
lujemy o zweryfikowanie informacji na temat te-
go, co się dzieje na polsko-białoruskiej granicy
i wycofanie się z przyznania nagrody dla filmu
oraz honorowania go w FilMOTECE Watykańskiej.

Podpisałem petycję 29 IX 2023 r.

[https://proelio.pl/petycje/viewpetition/39-nie-mow-
falszywego-swiaectwa-nie-dla-zielonej-gra](https://proelio.pl/petycje/viewpetition/39-nie-mow-falszywego-swiaectwa-nie-dla-zielonej-gra)

Stanisław Waluś

Sz. P. Stanisław Waluś

Dziękujemy za podpisanie petycji Nie mów fał-
szywego świadectwa. Nie dla „Zielonej Granicy” w
Watykanie. To niezmiernie ważne, że są tacy ludzie
dobrej woli, którzy chcą z nami wspólnie działać na
rzecz wartości. Każdy głos ma znaczenie!

Pozdrawiamy serdecznie, Magdalena Korzekwa-
Kaliszук, Zbigniew Kaliszuk

W Krakowie KZ NSZZ „S” przy Zarządzie Regionu protestowała przed kinem w obronie służb mundurowych

21 września na Rynku Głównym w Krakowie
odbył się protest przeciwko wyświetlaniu w ki-
nie „Pod Baranami” filmu „Zielona granica”
w reżyserii Agnieszki Holland. (...)

W proteście przeciwko szkalowaniu polskich
służb granicznych i wojska wykonujących swe
obowiązki obrony polskich granic uczestniczyli
też przedstawiciele Międzyzakładowej Komisji
NSZZ „Solidarność”, działającej przy Zarządzie
Regionu Małopolskiego Związku. (...)

Przypomnijmy, tego samego dnia Prezydium
KK NSZZ „S” wezwało do zaprzestania szkało-
wania służb mundurowych broniących polskiej
granicy przed nielegalną migracją. Redaktorzy
naczelní „Tygodnika Solidarność” i portalu ty-
sol.pl poinformowali zaś, że polskie służby
mundurowe otrzymały tytuł Człowieka Roku
„Tygodnika Solidarność” za działania w 2021
i 2022 roku.

28.09.2023

[https://www.tysol.pl/a110656-w-krakowie-kz-nszz-s-
przy-zarzadzcie-regionu-protestowala-przed-kinem-w-
obronie-sluzb-mundurowych](https://www.tysol.pl/a110656-w-krakowie-kz-nszz-s-przy-zarzadzcie-regionu-protestowala-przed-kinem-w-obronie-sluzb-mundurowych)

pobrane 29 IX 2023

Stanisław Waluś

Zrównoważone leśnictwo 6

Nasuwa się pytanie jak w lasach zagospodaro-
wanych w sposób zrównoważony miewa się
przyroda. Odpowiedź może być skrajnie różna,
zależnie od tego z jakiej pozycji jest udzielana.
Leśnicy twierdzą, że bardzo dobrze, tak zwani
aktywiści ekologiczni, że wprost przeciwnie. Dla
tego przytoczmy po prostu fakty (z faktami się
podobno nie dyskutuje).

Po pierwsze, w ciągu ostatnich kilkudziesięciu
lat w lasach polskich nie utraciono żadnego gatun-
ku flory i fauny. Po drugie, bioróżnorodność w la-
sach zagospodarowanych nie jest wcale mniejsza
a nawet bywa większa niż w tych objętych ochro-
ną ścisłą, co wykazały badania na terenie Puszczy
Białowieskiej. Po trzecie, średni wiek lasów go-
spodarczych podniósł się z czterdziestu kilku lat
w latach 70. XX wieku do ponad sześćdziesięciu
dziś. Te trzy fakty pokazują bardzo wyraźnie, że

zrównoważona gospodarka leśna nie ma negatywnego wpływu na stan przyrody. Oczywiście pewne gatunki i procesy są lepiej chronione w parkach narodowych i rezerwach i tak być powinno, bo w tym celu zostały one utworzone. Aktywiści zarzucają leśnikom, że pozostawiają w lesie zbyt mało martwego drewna. 5% masy całego drzewostanu (a nawet blisko 10% jeśli weźmiemy pod uwagę masę korzeni pozostałych po ściętych drzewach) to zupełnie wystarczająca ilość aby pewne naturalne procesy mogły zachodzić. Pamiętajmy, że główną funkcją lasów gospodarczych jest jednak dostarczanie surowca drzewnego i nie można pozwolić sobie na marnowanie zbyt wielkich mas drewna. Osobnym problemem jest kwestia prowadzenia prac w okresie lęgowym ptaków. Najcenniejsze gatunki są zabezpieczone ustawowo poprzez tworzenie stref ochronnych gniazd. W przypadku gatunków pospolitych z reguły nawet wycięcie pewnej powierzchni połączone z utratą kilku gniazd nie ma wpływu na liczebność populacji, co wykazały badania. Całkowite zaprzestanie cięć w tym czasie (okres od lutego do lipca) nie jest możliwe ze względu na wymogi odbiorców dotyczące równomierności dostaw surowca drzewnego. W przypadku szczególnie dużego zagęszczenia gniazd wielu gatunków w określonych partiach lasu możliwe są negocjacje z ornitologami, którzy przedstawiając wiarygodne dane na etapie tworzenia planów urzędniowych dogadują się zwykle z leśnikami i można wtedy dokonać w planie zapisów dotyczących czasowego ograniczenia cięć we wskazanych strefach. Natomiast żądania chronienia wszystkiego, wszędzie i za wszelką cenę, bez przedstawienia konkretnych argumentów, nie mogą być traktowane poważnie.

Trwają dyskusje, czy chcemy mieć leśnictwo wielofunkcyjne czy las wielofunkcyjny. W pierwszym wypadku lasy gospodarcze dzieli się według funkcji. Jedne mają służyć tylko rekreacji, inne chronić przyrodę, jeszcze inne produkować drewno. Dwie pierwsze kategorie są praktycznie wyłączone z produkcji, ostatnia pełni tylko funkcje produkcyjne i o żadnej ochronie nie ma tu mowy. Drugi przypadek czyli las wielofunkcyjny może służyć jednocześnie rekreacji, chronić przyrodę w szerokim zakresie a kiedy dojrzeje, dostarczać surowca drzewnego. Ten model obowiązuje w Polsce dziś i wydaje się, że ze społecznego punktu widzenia, jest lepszy, gdyż dzięki temu każdy może korzystać z uroków lasu w pobliżu miejsca zamieszkania i nie musi specjalnie szukać obszarów przeznaczonych do rekreacji. Również przy-

roda jest chroniona w dość szerokim zakresie na dużych obszarach, co jest bardzo ważne dla tworzenia tak zwanych korytarzy ekologicznych umożliwiających migracje zwierząt. Jest to oczywiście rozwiązanie kompromisowe i jako takie nie wszystkim się podoba. Leśnicy generalnie skazani są na kompromisy, ponieważ cały czas pozostają pod presją tak zwanych ekologów z jednej strony i przemysłu drzewnego, żądającego maksymalizacji produkcji drewna z drugiej.

Ostatnio pojawił się bardzo niebezpieczny pomysł ze strony Komisji Europejskiej czyli koncepcja Zielonego Ładu. Zachwyca on tak zwanych ekologów ale w rzeczywistości jest wyrazem egoizmu europejskiego i pozostałością myślenia neokolonialnego. Zakłada on znaczne rozszerzenie ochrony ścisłej na terenach leśnych a nawet rolniczych i zmniejszenie pozyskania drewna na terenie UE. Twórcy tej koncepcji nie biorą pod uwagę, że spowoduje to automatycznie wzmoczoną eksploatację lasów w krajach gdzie ochrona jest słaba, głównie w strefie tropikalnej. W rezultacie zamiast pozyskiwać drewno w lasach zagospodarowanych w sposób zrównoważony a więc z poszanowaniem przyrody i zapewnieniem trwałości lasu, doprowadzi się do nasilenia gospodarki rabunkowej w innych strefach. Ogólnosiwiatowy bilans takich działań będzie dla przyrody bardzo niekorzystny.

Na tym kończę cykl omawiający podstawy zrównoważonego leśnictwa. Mam nadzieję, że pomoże on czytelnikom zrozumieć złożoność problemu oraz uzmysłowi, że leśnikom naprawdę nie chodzi o maksymalizację zysków ale o znalezienie złotego środka między potrzebami przyrody i gospodarki. Żeby ten cel osiągnąć najlepiej zaufać specjalistom, którzy posiadają odpowiednie wykształcenie i doświadczenie zdobyte w praktyce.

Zrównoważone leśnictwo – las gospodarczy też może być piękny.

4.10.2023

Piotr Lutyk, p.lutyk@gmail.com

Zamiast liści

Bronią zarówno komunistów, jak i postkomunistów jest zwieranie szyków przy pomocy... strachu. Za czasów SOLIDARNOSCI oni uknuli takie hasło: „Na drzewach zamiast liści będą wisieć komuniści”. Ludziom hasło się spodobało i powtarzali je, nieświadomi skutków, jakie ono mogło spowodować. Ci, do których było adresowane, uwierzyli i przestraszyli się nie na żarty. O to właśnie „władzy ludowej” chodziło. Trzeba było nastraszyć swoich, żeby trzymali się wtycznych partii w walce przeciwko SOLIDARNOSCI.

Był to skuteczny sposób na wyeliminowanie „ekstremy”, czyli prawdziwego, oddolnego ruchu sprzeciwu wobec władzy narzuconej Polakom przez Sowietów. Przy okrągłym stole zasiadli po jednej stronie agenci tacy jak „Bolek”, po drugiej oficerowie ich prowadzący pod wodzą Kiszczaka, żeby podzielić się tym, co po PRL-u zostało. „Ekstrema”, czyli porządni Polacy byli tam w mniejszości, a ich postulaty nie miały szans przebić się do opinii publicznej.

Tuskowi, dla którego „polskość, to nienormalność” marzy się powtórka z takiej „rozrywki”. Myśli, że teraz groźbą więzienia przestraszy ludzi związanych z Prawem i Sprawiedliwością. Nie zauważył zasadniczej różnicy. Ten rząd jest polskim rządem. We władzach różnych szczebli znajdują się zapewne karierowicze i malwersanci, najczęściej „odziedziczeni” po rządach PO-PSL. Oni, jeśli się boją, to przecież od ośmiu lat, czego Tusk najwyraźniej nie zauważa. Powrotu jego rządów najbardziej boją się ludzie uczciwi, bo z mafią „nie idzie się dogadać”.

Siewcom strachu i nienawiści udaje się unikać więzienia, którym innych straszy. Ale wszystko do czasu. Miejmy nadzieję że przyjdzie kiedyś moment rozliczeń rusko-pruskich mścicieli. Nie będziemy obciążać ich winami biednych drzew, których Trzaskowski, prawa ręka Tuska, wyciął w Warszawie bez liku.

23 września 2023 r. *Małgorzata Todd*

Handel ludźmi

Jak się Wam podobało wystąpienie Ursuli von der Leyen na Lampedusie? Mnie nasunęło się porównanie z hydraulikiem. Może dlatego, że mieszkam w Warszawie zarządzanej przez Szambolana Trzaskowskiego.

Żałóśmy taką sytuację. Wzywasz majstra, bo załało ci mieszkanie. Przypuszczasz, że zakręci

najpierw odpowiedni zawór, a potem naprawi pękniętą rurę. A on zamiast tego udziela ci rady, żebyś wziął wiadro i w ramach solidarności pozalewał mieszkania sąsiadów.

To absurd, czy może jednak działanie celowe? Kto traci na nasyłaniu barbarzyńców na Europę, to wszyscy wiemy. A kto i co zyskuje? Ta kwestia jest dziwnie pomijana. Spróbujmy więc odpowiedzieć na to pytanie.

Putinowi, któremu roi się panowanie na obszarze od Kamczatki po Lizbonę, nachodzący są bardzo przydatni. Zrujnowana Europa z wdzięcznością przyjmie rosyjski zamordyzm, byle tylko wreszcie zapanował spokój. Rękami Łukaszenki sprowadza jakąś hołotę, szkoli w Moskwie i wysyła na polską granicę. Najprawdopodobniej ma też dyl z przemytnikami ludzi z Afryki, którzy zarabiają podwójnie: od przemycanych i za przemycanych.

Zakręcenie tego kurka byłoby najprostszą operacją policyjną, jaką można sobie wyobrazić. I to jest zapewne powodem, dla którego się o tym nie wspomina, wysyłając z Unii Europejskiej na Lampedusę osobę zaprawioną w niewybrednych kłamstwach.

30 września 2023 r.

Małgorzata Todd

Nie zabijaj.

Obrona życia człowieka od poczęcia do naturalnej śmierci

Aborcja nie jest prawem człowieka

Przedstawiciel Stolicy Apostolskiej na forum ONZ abp Ettore Balestreto stwierdził, że aborcja to nie prawo człowieka, tylko jego zaprzeczenie. Z kolei Komisja Episkopatów Wspólnoty Europejskiej zdecydowanie zaprotestowała przeciwko raportowi Parlamentu Europejskiego, który zrównuje zarodki i płody ze zwykłymi komórkami ludzkimi. (...)

Arcybiskup Balestrero na forum oenzykowskiej Rady Praw Człowieka stwierdził, że aborcja nie może być uważana za prawo człowieka tylko dlatego, że dopuszcza ją większość państw. Zauważył, że wzrastają naciski, aby zinterpretować fundamenty Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka, „aby ułatwić odejście od ochrony godności ludzkiej na rzecz zaspokajania zwykłych interesów, często partykularnych”. Przypominał, że tę tendencję potępił Benedykt XVI na forum ONZ w 2008 roku. (...)

*Bogumił Łoziński, Gość Niedzielny,
nr 38, rok C, 24 IX 2023, s. 8*

Stop dla gender – tak dla planu Boga

Nie godzą się na indoktrynację

Kanadyjscy rodzice wyrażają zdecydowany sprzeciw wobec indoktrynacji najmłodszego pokolenia ideologią lgbt. (...)

*Jacek Sądziej, Nasz Dziennik, nr 225 (7793),
28 IX 2023, s. 6
Wybrał Stanisław Waluś*

Ekumenizm

Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. (J 17, 20-21)

Bartłomiej do Cyryla: - To wielki wstyd!

Bartłomiej, prawosławny patriarcha Konstantynopola, kolejny raz zganiał Cyryla, patriarchę Moskwy i Wszechrusi, za jego postawę wobec Ukrainy. „Jak można twierdzić, że jest się bratem innego narodu i błogosławić wojnę prowadzoną przeciwko niemu przez własne państwo? Jak można zostawić na łasce rosyjskich bombardowań tych prawosławnych, o których uparcie twierdzisz, że należą do twej jurysdykcji?” – zwracał się do moskiewskiego duchownego w wywiadzie dla greckiego dziennika „Patris”, cytowanym przez portal Vatican News. (...)

*Franciszek Kucharczak, Gość Niedzielny,
nr 37, rok C, 17 IX 2023, s. 6*

Prawosławni z Łotwy zrywają z Moskwą

Archimandryta Jānis (Lipšāns) został nowym biskupem Łotewskiego Kościoła prawosławnego (ŁKP), a jego chirotonia (sakra) odbyła się w ryckim soborze katedralnym Narodzenia Chrystusa. (...) Zarówno mianowanie, jak i wyświęcenie nowego hierarchy nastąpiło bez wiedzy i zgody Rosyjskiego Kościoła Prawosławnego (RKP).

*Andrzej Grajewski, Gość Niedzielny,
nr 34, rok C, 27 VII 2023, s. 9
Wybrał Stanisław Waluś*

Okienko dla poezji

Nie zdejmę Krzyża z mojej ściany

1. Nie zdejmę Krzyża z mojej ściany
Za żadne skarby świata,
Bo na nim Jezus ukochany
Grzeszników z niebem brata.

Ref: Nie zdejmę Krzyża z mego serca,
Choćby mi umrzeć trzeba,
Choćby mi groził kat, morderca,
Bo Krzyż to klucz do nieba.

2. Nie zdejmę Krzyża z mojej duszy,
Nie wyrwę go z sumienia,
Bo Krzyż szatana wniwecz kruszy,
Bo Krzyż to znak zbawienia.

Ref: A gdy zobaczę w poniewierce
Jezusa Krzyż i ranę,
Która otwiera jego Serce,
W obronie Krzyża stanę.

<https://gloria.tv/share/1F3pRf4UxU9CDWzLLfGzQg6KY>
Nadesłał Jan Świątkowski

PS Autor nieznany

<https://kuswietosci.pl/nie-zdejme-krzyza-z-mojej-ściany-tekst/>

W górach

Tam gdzie krzyż patrzy na nas
od Tatr po Bałtyk
potężne bryły przykryte niebem
pełna krasa jesiennych barw
idziemy od kapliczki do kapliczki.
Dzwonią znane słowa.
Rozmowa w ciszy – z Najwyższym.
Ten pejzaż nas przerasta.
Zdobywamy niebo.
Dojrzewamy w tym ogromie.
Krzyżowe drogi, krzyżowe myśli
Pozwalają popatrzeć inaczej.
Tężejmy duchowo,
Pana chwalimy za granit pod stopami,
tęczę barw wśród hal,
za kielichy kobaltowych goryczek
modlitewnie zapatrzonych w niebo
i za to, że pozwolił nam
jeszcze raz pójść śladami Ojca Świętego.

Urszula Omylińska

Jestem katolikiem i Polakiem

- nie kupuję w sklepach w niedzielę
- staram się kupować polskie towary
w polskich sklepach

Prymas Tysiąclecia 1901 – 1981

*Kocham ojczyznę więcej
niż własne serce i wszystko,
co czynię dla Kościoła,
czynię i dla niej.*

Pod powyższym tytułem i znacznikiem ze słowami Prymasa Tysiąclecia będę z Państwem dzielił się zarówno swoimi refleksjami, jak i fragmentami artykułów zaczerpniętych z prasy i Internetu.

Stanisław Waluś

Część LXXIII

Dziękujemy, że jecie polski drób!

Plakat, który wisiał na budynku przy ul. Toszeckiej w Gliwicach (zdjęcie 30 V 2023 r.).

Stanisław Waluś

Wieści ze świata

Francja realizuje model ateistycznego państwa

4 października 2023 Francuski rząd zdelegalizował chrześcijańską partię i ruch Civitas, który jest tradycyjną katolicką organizacją. Civitas został bezpodstawnie oskarżony o antysemityzm i homofobię. Ateiści zarzucili Civitas nazywanie Chrystusa królem wszechświata «Christ-Roi de l'univers».

Święto Chrystusa Króla obchodzone jest w Kościele katolickim od 1925 r., a od 1969 r. jako Chrystusa Króla Wszechświata.

Przewodniczący Civitas Alain Escada powiedział, że prawdziwym powodem jest obrona tradycyjnych wartości chrześcijańskich poprzez m.in. sprzeciwianie się „małżeństwom” tej samej płci oraz krytyka lobby lgbt, ideologii gender, imigracji spoza Europy, masonerii i satanizmu. Civitas sprzeciwia się również nazywanie prawem człowieka „prawo do aborcji”.

Minister spraw wewnętrznych Gérald Darmanin napisał w sieci X (dawniej Twitter), że na wartości wspierane przez ten ruch nie ma miejsca w naszej Republice.

<https://m.naszdziennik.pl/artykul/284998>

<https://www.tf1info.fr/justice-faits-divers/le-gouvernement-acte-la-dissolution-du-mouvement-catholique-integriste-civitas-annonce-olivier-veran-2271902.html>

Nadestął Antoni Winiarski

Nasze Rocznice

Listopad 2023

400 lat temu (12 listopada 1623 r.) zmarł męczeńską śmiercią św. Jozafat Kuncewicz.

350 lat temu (11 listopada 1673 r.) hetman koronny Jan Sobieski rozgromił armię turecką pod Chocimiem. Zwycięstwo to utorowało mu drogę do polskiego tronu po śmierci Michała Korybuta Wiśniowieckiego.

230 lat temu (23 listopada 1793 r.) zakończył obrady ostatni Sejm I Rzeczypospolitej.

215 lat temu (30 listopada 1808 r.) słynna szarża polskich szwoleżerów pod dowództwem Jana Koziętulskiego w wąwozie Somosierra umożliwiła Napoleonowi zajęcie Madrytu. Bohaterska postawa Polaków była wykorzystywana przez cesarza dla niesłusznej sprawy, jaką był wówczas podbój Hiszpanii przez Francuzów.

130 lat temu (1 listopada 1893 r.) w Krakowie zmarł Jan Matejko, wybitny malarz dziejów ojczystych.

125 lat temu (26 listopada 1898 r.) w Krakowie odbyła się premiera dramatu Stanisława Wyspiańskiego *Warszawianka*, którego treścią były wydarzenia związane z wybuchem powstania listopadowego.

105 lat temu (1 listopada 1918 r.) ukraińscy żołnierze z rozpadającej się armii austriackiej podjęli próbę opanowania Lwowa. W obronie tego od wieków polskiego miasta wystąpiła polska młodzież – lwowskie Orleńta.

105 lat temu (11 listopada 1918 r.) Niemcy podpisały bezwarunkowy akt kapitulacji, co było równoczesne z zakończeniem I wojny światowej. Internowany w Magdeburgu Józef Piłsudski po zwolnieniu przybył do Warszawy. Odzyskanie przez Polskę niepodległości.

105 lat temu (12 listopada 1918 r.) swoją działalność rozpoczął Katolicki Uniwersytet Lubelski. Inicjatorem powołania uczelni do życia i jej pierwszym rektorem był ks. prof. Idzi Radziszewski.

85 lat temu (24 listopada 1938 r.) dekretem prezydenta RP Ignacego Mościckiego zostały rozwiązane loże masonskie, których działalność została uznana za szkodliwą dla państwa polskiego.

75 lat temu (12 listopada 1948 r.) ordynariusz lubelski, ks. bp Stefan Wyszyński otrzymał nominację na arcybiskupa gnieźnieńskiego i warszawskiego oraz prymasa Polski.

Wybrała Barbara Kwaśnik

W listopadzie 2023 r. pamiętamy:
Narodowe Święto Niepodległości – 11 XI
Uroczystość Jezusa Chrystusa
Króla Wszechświata – 26 XI

**Intencje powierzone Apostolstwu Modlitwy
przez Papieża Franciszka na rok 2023**

Październik: Za Synod

Módlmy się za Kościół, aby przyjął słuchanie i dialog jak o styl życia na każdym szczeblu, pozwalając się prowadzić Duchowi Świętemu ku peryferiom świata.

Listopad: Za Papieża

Módlmy się za papieża, aby pełniąc swoją misję z pomocą Ducha Świętego, nadal towarzyszył w wierze powierzonej mu trzodzie.

Krucjata Różańcowa za Ojczyznę

Codziennie przynajmniej jedna dziesiątka różańca, więcej informacji na stronie:

<http://krucjatarozancowazaojczyzne.pl>

**Można przekazać dar
dla KIK w Katowicach**

Dziękujemy osobom, które przekazały darowiznę na cele statutowe Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach w 2022 roku w zeznaniu podatkowym za rok 2021.

Darowizny na cele statutowe mogą zostać odliczone od dochodu w zeznaniu podatkowym za rok 2022 do 30 kwietnia 2023 r. Sposób odliczania darowizn podany jest poniżej.

Będziemy wdzięczni za przekazanie darowizn w bieżącym roku na cele statutowe Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach. Darowizny te będą mogły zostać odliczone w przyszłym roku w zeznaniu podatkowym za rok 2023.

Obecne przepisy podatkowe umożliwiają wpłatę darowizny na konto KIK w Katowicach i odliczenie tej kwoty od dochodu w rozliczeniu rocznym PIT. Odliczeniu podlegają darowizny do łącznej kwoty nieprzekraczającej 6% dochodu podatnika. Do limitu tego wlicza się sumę darowizn przekazanych na cele kultu religijnego, na cele pożytku publicznego dla organizacji prowadzących działalność pożytku publicznego (np. Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach) oraz na cele krwiodawstwa.

Warunkiem skorzystania z odliczenia jest odpowiednie udokumentowanie przekazania darowizny. Darowizna powinna zostać udokumento-

wana dowodem wpłaty na rachunek bankowy obdarowanego. Trzeba jednak pamiętać, że z takiego odliczenia skorzystają tylko osoby rozliczające się według zasad ogólnych oraz ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych. Darowizny nie odliczą natomiast przedsiębiorcy, którzy wybrali opodatkowanie podatkiem liniowym (stawka 19%) lub kartą podatkową.

SPOSÓB WYPEŁNIENIA PRZELEWU

Dokonując przelewu darowizny, w rubryce nazwa odbiorcy wpisujemy:

Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach,
nr rachunku odbiorcy:

32 1050 1214 1000 0090 3030 8622

W miejscu tytułem wpisujemy:

Dar na cele statutowe

skarbnik Małgorzata Piechoczek

**Pielgrzymki KIK w Katowicach
w 2023 roku**

18 listopada 2023 –XLIII Ogólnopolska Pielgrzymka KIK-ów na Jasną Górę. Zapisy: Tel. Zofia Osiecka – 607 397 417, Jan Mikos – 697 684 666.

Spotkania Sekcji Nauka-Wiara

Zapraszamy po wakacjach na spotkania do Domu parafialnego oo. Oblatów.

<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl/9-aktualnosci/40-program-kik>

Katowice-Koszutka, ul. Misjonarzy Oblatów MN 12, wejście od podwórza, sala na parterze.

Dyżury w siedzibie KIK zawieszone do odwołania. Biblioteka KIK zawieszona do odwołania.

Dyżury Zarządu Komitetu PiS w Katowicach

Czwartek w godz. 16.00 – 18.00. 40-006 Katowice, ul. Warszawska 6/305. Wśród dyżurujących są: Piotr Pietrasz i Rajmund Rał – członkowie KIK w Katowicach.

Składki: Od osoby pracującej 5 zł miesięcznie, co daje 60 zł na rok, od osoby niepracującej – 3 zł, co daje 36 zł na rok, wpisowe – 10 zł. Składki prosimy wpłacać przewodniczącemu sekcji lub na konto KIK w Katowicach: Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach Plac ks. Emila Szramka 2, 40-014 Katowice, konto ING Bank Śląski Katowice
32 1050 1214 1000 0090 3030 8622

Informacja o KIK w Internecie:

<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl>

E-mail: kikkt@katowice.opoka.org.pl

Cykl reportaży z miejsc, które zachwycają a człowiek odczuwa Bożą obecność.

Markowa (Polska) i Yad Vashem (Izrael)

Markowa jest wsią w Polsce położoną w województwie podkarpackim, w powiecie łańcuckim, zamieszkałą przez ponad 4 tysiące osób. Podczas okupacji Markowa należała do Generalnego Gubernatorstwa ze stolicą w Krakowie. W 1943 r. liczyła 3875 osób.

W 1942 r. Niemcy postanowili zabić wszystkich Żydów lub wysłać ich do obozów zagłady. Za pomoc Żydom poza gettem groziła kara śmierci, a za ukrywanie Żydów, mordowana była cała rodzina. Tak drakońskie kary były stosowane tylko na okupowanych polskich ziemiach.

- 1) Każdy Polak lub Ukrainiec, który przyjmie do siebie żyda względnie zapewni mu schronienie, nakarmi go oraz ukryje **zostanie rozstrzelany.**
- 2) Każdy Polak lub Ukrainiec, który żydowi, przebywającemu poza dzielnicą żydowską, udzieli w jakikolwiek sposób pomocy **zostanie rozstrzelany.**
- 3) Każdy Polak lub Ukrainiec, który próbuje tylko podjąć się czynu, podanego pod 1) i 2) **zostanie rozstrzelany.**
- 4) Przeciw każdemu Polakowi lub Ukraincowi, który posiada wiadomość, że jakiś żyd bez zezwolenia przebywa poza dzielnicą żydowską a nie złoży meldunku Policji, zostaną podjęte dochodzenia policyjne.

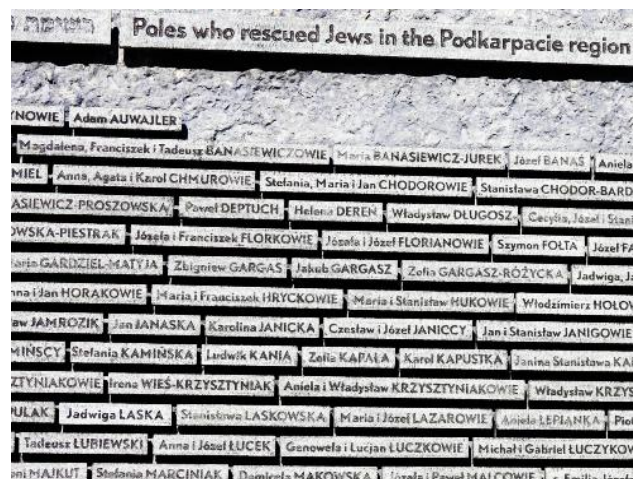
Muzeum Polaków Ratujących Żydów podczas II wojny światowej im. Rodziny Ulmów w Markowej.

Ratując życie innych złożyli w ofierze własne. Pomnik Rodziny Ulmów. Społeczność Markowej 24 III 2004.

Wejście do Muzeum. Z prawej strony i poniżej - ściana z nazwiskami Polaków ratujących Żydów na Podkarpaciu.

W Markowej Polacy uratowali 21 Żydów, którzy ukrywali się w polskich domach.

Józef i Wiktoria Ulmowie przyjęli 8 osób. W skutek donosu, 24 marca 1944 r. Niemcy zamordowali nie tylko schowane osoby, ale również Józefa i będącą w ciąży Wiktorię oraz ich sześciorgo dzieci. W Biblii Ulmów zakreślone były słowa „miłość bliźniego” i „miłosierny Samarytanin”, co świadczy, że Ulmowie kierowali się miłością bliźniego wynikającą z ich katolickiej wiary. 13 września 1995 r. Instytut Yad Vashem w Jerozolimie uhonorował pośmiertnie Józefa i Wiktorię Ulmów tytułem Sprawiedliwych wśród Narodów Świata.

W marcu 2016 r. w Markowej otwarto muzeum ich imienia, a od 2018 r. w rocznicę tragicznych wydarzeń w Markowej – 24 marca – z inicjatywy Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, obchodzony jest Narodowy Dzień Pamięci Polaków ratujących Żydów pod okupacją niemiecką.

Po procesie beatyfikacyjnym zapoczątkowanym w 2003 r. w diecezji przemyskiej, papież Franciszek podpisał dekret o męczeństwie. Uroczystość wyniesienia na ołtarze Józefa i Wiktorii Ulmów oraz siedmiorga ich dzieci odbyła się 10 września 2023 r. w Markowej

29 września 2023 pojechaliśmy z Katowic samochodem do Markowej. Zatrzymaliśmy się na dużym parkingu przy Muzeum. W drodze do Muzeum oglądaliśmy przezroczyste tablice z wypisanymi nazwami miejscowości, gdzie Niemcy zamordowali Żydów, zatrzymujemy się pod pomnikiem i przechodzimy obok Sadu Pamięci. Na placu, przed wejściem do muzeum, wmurowane są tablice z nazwiskami Polaków chroniących Żydów.

Przed wejściem do Muzeum jest ściana z kamiennymi tabliczkami z nazwiskami Polaków ratujących Żydów na Podkarpaciu. W muzeum oglądaliśmy różne dokumenty oraz dyplom i medal przyznany Józefowi i Wiktorii Ulmów „Sprawiedliwym wśród Narodów Świata”.

Po zwiedzeniu Muzeum poszliśmy do skansen, gdzie jest chata rodziny Szylarów. Szylarowie przechowali sześcioro Żydów. Następnie weszliśmy do kościoła parafialnego św. Doroty i na cmentarz, gdzie przed beatyfikacją pochowana była rodzina Ulmów.

Relikwiarz bł. Rodziny Ulmów w kościele św. Doroty.

Pomnik na cmentarzu parafialnym w Markowej, gdzie była pochowana bł. Rodzina Ulmów. Napis na tablicy:

„Kto ratuje jedno życie, jakby cały świat ratował”
Śp. Józef i Wiktor Ulmowie.

Uhonorowani w 1995 roku medalem Sprawiedliwych
wśród Narodów Świata

Imiona ich uwiecznione są na Honorowej Tablicy
w Parku Pamięci w Jerozolimie

Yad Vashem (Jad Waszem) Instytut Pamięci Męczenników i Bohaterów Holocaustu założony w 1953 r. w Jerozolimie. Nazwa „jad waszem” oznacza „pomnik i imię” i nawiązuje do Iz 56,5. Instytut znajduje się na Górze Pamięci 804 m n.p.m. Znajdują się tam dwa typy obiektów – przeznaczone do badań naukowych oraz pomniki i muzea, a także synagoga. Yad Vashem corocznie odwiedza milion osób.

Sala Pamięci Yad Vashem z 1957 r.

Tylko 1300. Pomnik Dzieci. 1 500 000 zniszczy ku czci wszystkich dzieci zamordowanych w Holokauście.

Tablice Sprawiedliwych w Ogrodzie Sprawiedliwych.

Dotychczas tytuł Sprawiedliwych wśród Narodów Świata otrzymało ponad 28 tys. osób z 51 krajów, w tym ponad 7 tys. Polaków.

Tekst i zdjęcia Antoni Winiarski z Markowej w 2023 r. i pielgrzymki KIK w 2008 r.

<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl/old/piejhkis.html>

Redagują: Barbara Kwaśnik, Jan Świtkowski, Stanisław Waluś – redaktor odpowiedzialny i prowadzący (s.walus@data.pl).

Adres pocztowy: Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach, 40-954 Katowice 2, skr. poczt. 376. Nakład: 130 egz.